

Vlaams
Parlement

ingediend op **1587** (2017-2018) – Nr. 1
7 mei 2018 (2017-2018)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse bepalingen
van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 9 maart 2018	23
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media .	31
Voorontwerp van decreet van 30 maart 2018	43
Advies van de Raad van State	51
Ontwerp van decreet.....	63

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting**A. Achtergrond**

Via voorliggend ontwerp van decreet wordt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: Mediadecreet) op verschillende punten gewijzigd.

Een aantal wetgevingstechnische aanpassingen en verduidelijkingen worden aangebracht. Dat is het geval in de artikelen 2, 6, 10, 16, 17 en 18 van het ontwerp.

Artikel 4 regelt de communicatie van de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) over zijn aanbod en zijn beleid als omroeporganisatie in relatie tot het decreet Overheidscommunicatie. Artikel 7 bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels zal uitwerken voor de adviesverplichting van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) aan de Vlaamse Regering wanneer de VRT nieuwe diensten wil aanbieden. De artikelen 3 en 5 gaan over de toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) op de VRT.

De artikelen 9, 11 en 12 wijzigen bepalingen in het Mediadecreet betreffende radio-omroeporganisaties.

Artikel 13 handelt over de informatieverplichting voor niet-lineaire televisie-omroeporganisaties met betrekking tot de promotie van Europese producties.

Artikelen 14 en 15 van het ontwerp volgen uit de goedkeuring van de conceptnota van 14 juli 2017 over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1298/1).

De artikelen 19 en 20 van het ontwerp wijzigen bepalingen van het Mediadecreet betreffende de Vlaamse Regulator voor de Media. Zo krijgt de VRM de bevoegdheid tot het uitvaardigen van richtsnoeren (na een openbare raadpleging) en adviezen en wordt bepaald wie de VRM vertegenwoordigt bij Vlaamse, interfederale en nationale samenwerkingsverbanden of geschillenorganen waarin hij zitting heeft.

B. Advies van de sectorraad Media

De sectorraad Media verleende op 22 maart 2018 zijn advies en maakte onderstaande bedenkingen en opmerkingen bij de principieel goedgekeurde tekst.

Met betrekking tot artikel 5 van het op 9 maart 2018 principieel goedgekeurde voorontwerp, meent de sectorraad Media dat de procedure voor een nieuwe dienst moet voorzien in het betrekken van meerdere stakeholders. De procedure moet dan zo uitgewerkt worden dat er structureel wordt voorzien in de mogelijkheid tot repliek van alle betrokken stakeholders (en deze mogelijkheid niet alleen beperken tot de VRT), ook met betrekking tot het rechtzetten van materiële fouten. Hier wordt niet op ingegaan omdat het niet de bedoeling is dat de repliek leidt tot een debat tussen VRM, VRT en andere stakeholders. Stakeholders kunnen trouwens input leveren tijdens de open publieke bevraging die de Vlaamse Regulator voor de Media in het kader van de adviesopdracht zal organiseren.

De sectorraad Media meent dat met betrekking tot artikel 6 van het op 9 maart 2018 principieel goedgekeurde voorontwerp, dat artikel 49 van het Mediadecreet zal opheffen op 30 juni 2020, er sneller een definitieve beslissing moet komen. Het huidige artikel 6 van het Minidecreet Media heeft volgens de sectorraad Media tot

gevolg dat de onduidelijkheid minstens tot 2020 blijft bestaan. Dit lijkt de sectorraad Media een onnodige verlenging van een onduidelijke situatie. Hier wordt niet op ingegaan omdat het niet opportuun is artikel 49 van het Mediadecreet, dat handelt over politieke commerciële communicatie, te wijzigen of af te schaffen tussen twee verkiezingen in.

Met betrekking tot artikel 10 van het op 9 maart 2018 principieel goedgekeurde voorontwerp vindt de sectorraad Media het onlogisch dat er slechts een kennisgeving zou nodig zijn, als een lokale radio-omroeporganisatie het hele profiel waarop een erkenning gebaseerd is, wil wijzigen. Volgens de sectorraad Media zou er in zo'n geval eigenlijk een nieuwe dossierbeoordeling moeten volgen door de Vlaamse Regering. Hier wordt niet op ingegaan. Een nieuwe beoordeling van het volledige dossier zou een te zware administratieve last met zich meebrengen. De wachtperiode werd vastgelegd op twee jaar omdat in het dossier dat leidde tot de erkenning een businessplan voor twee jaar moest zijn opgenomen.

Verder vraagt de sectorraad om met betrekking tot de vergoedingen voor de regionale televisieomroeporganisaties (artikel 11 van het op 9 maart 2018 principieel goedgekeurde voorontwerp) zowel in de memorie van toelichting als in het decreet niet te verwijzen naar 'Frans' maar dit te veralgemenen naar 'anderstalig', aangezien kan worden aangenomen dat de taaldiversiteit groter is dan geschetst. Hierop wordt niet ingegaan. De verwijzing naar de Franse taal blijft behouden om de situatie in de Rand rond Brussel te benadrukken. Die situatie is uniek in vergelijking met de anderstaligheid in andere (stedelijke) gebieden.

Met betrekking tot artikel 16 van het op 9 maart 2018 principieel goedgekeurde voorontwerp stelt de sectorraad Media dat de richtsnoeren de bepalingen uit het Mediadecreet niet kunnen vervangen of aanvullen. Op deze bezorgdheid van de sectorraad Media wordt ingegaan. In de memorie van toelichting zal uitdrukkelijk worden opgenomen dat de richtsnoeren bepalingen van het Mediadecreet nooit kunnen vervangen of aanvullen.

Met betrekking tot artikel 17 van het op 9 maart 2018 principieel goedgekeurde voorontwerp beschouwt de sectorraad Media de externe vertegenwoordiging van de VRM als materie die best via interne afspraken of via een huishoudelijk reglement geregeld wordt. Hier wordt niet op ingegaan. Vertegenwoordiging in Vlaamse, interfederale en nationale samenwerkingsverbanden of geschillenorganen wordt decretaal bepaald.

Aan de sectorraad werd daarnaast – en na ontvangst van de adviesvraag – tevens gevraagd advies te formuleren naar aanleiding van een nota d.d. 13 maart 2018 van de Vlaamse Regulator voor de Media waarin gesteld wordt dat in het Mediadecreet een bepaling moet worden toegevoegd over rapportering aangaande niet-lineaire televisiediensten, analoog aan rapportering over lineaire televisiediensten. De sectorraad Media heeft geen principiële bezwaren of opmerkingen bij een aanpassing aan het Mediadecreet die deze rapportering inschrijft. Een nieuw artikel 13, dat in artikel 157 van het Mediadecreet een rapporteringsplicht voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties invoert, wordt in het voorontwerp ingevoegd. De concrete lijst van punten waarop gerapporteerd moet worden, wordt best in overleg tussen VRM en de betrokken actoren besproken en verijnd.

C. Advies van de Raad van State

De Raad van State verleende op 2 mei 2018 zijn advies nr. 63.261/1 en maakte onderstaande bedenkingen en opmerkingen bij de principieel goedgekeurde tekst.

C.1. Vormvereisten

De Raad van State is van mening dat artikel 14, 6° tot en met 11°, van het voorontwerp betrekking heeft op maatregelen die zouden kunnen worden beschouwd als steunmaatregelen die op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie. Artikel 14, 6° tot en met 11°, van het voorontwerp wijzigen artikel 166/1, §2, van het Mediadecreet, dat de bereikvergoeding die de dienstenverdelers aan de regionale televisieomroeporganisatie moeten betalen, regelt.

De Raad van State merkt het volgende op:

“Tevens dient te worden onderstreept dat volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie voordelen slechts als steunmaatregelen in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU kunnen worden aangemerkt indien zij rechtstreeks of indirect met staatsmiddelen worden bekostigd en aan de staat kunnen worden toegerekend.”.

De Raad van State maakte reeds een gelijkaardige opmerking in zijn advies nr. 54.108/3 van 15 oktober 2013 over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen over de regionale televisieomroeporganisaties van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, dat artikel 166/1 in het Mediadecreet invoerde. Toen formuleerde de Raad van State het als volgt:

“De regeling inzake de nieuwe bereikvergoeding (ontworpen artikel 166/1, §2, van het Mediadecreet) is zo geconcipeerd dat het geld rechtstreeks wordt doorgegeven van de dienstenverdelers aan de regionale televisieomroeporganisaties. Voor zover er een rechtstreeks verband zou bestaan tussen de abonnees van de dienstenverdelers en de regionale televisieomroeporganisaties, zou kunnen worden aanvaard dat de regeling ontsnapt aan de regels betreffende de staatssteun. Weliswaar wordt het bedrag dat de dienstenverdelers als bereikvergoeding aan de regionale televisieomroeporganisaties moeten betalen, vastgesteld op basis van het totaal aantal abonnees die ze in het Nederlandse taalgebied hebben, maar de dienstenverdelers worden niet verplicht dat bedrag te verhalen op de abonnees, laat staan op elke abonnee. Bovendien zal het mechanisme van de bereikvergoeding een rol spelen bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de steunregeling die het voorwerp is van artikel 3 van het ontwerp, zodat het besluit moet zijn dat het gehele ontwerp zal moeten worden aangemeld.”.

In de memorie van toelichting bij het decreet van 21 februari 2014 houdende wijziging van diverse bepalingen over de regionale televisieomroeporganisaties van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie werd hier als volgt op ingegaan:

“Maar ook deze vergoeding, die de dienstenverdelers zullen moeten betalen aan de regionale televisieomroeporganisaties, moet niet worden aangemeld bij de Europese Commissie. Vaste rechtspraak van het Hof van Justitie bepaalt immers dat voordelen slechts als staatssteun kunnen worden beschouwd indien zij rechtstreeks of indirect met staatsmiddelen zijn bekostigd en aan de staat kunnen worden toegerekend. Dat is met de bereikvergoeding niet het geval. Het gaat hier immers over geld dat door de dienstenverdelers wordt geïnd en doorgestort aan de regionale televisieomroeporganisaties. Het zijn dus geen staatsmiddelen, en dus ook geen staatssteun.” (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2324/1, blz. 14).

Deze argumentatie is nu ook nog steeds van toepassing.

De Raad van State verwijst in zijn advies ook naar een arrest van het EU-Gerecht van 10 mei 2016 (T-47/15 Bondsrepubliek Duitsland tegen de Europese Commissie). Punt 127 van het arrest luidt als volgt:

“Uit de voorgaande analyse volgt dat de uit het EEG 2012 voortvloeiende mechanismen in hoofdzaak voortkomen uit de uitvoering van een door de staat bij het EEG 2012 vastgesteld overheidsbeleid waarbij steun wordt verleend aan producenten van EEG-elektriciteit, alsook dat ten eerste de middelen die de opbrengst vormen van de EEG-heffing en die gezamenlijk worden beheerd door de transmissiesysteembeheerders, onder de overheersende invloed van de overheid blijven staan, ten tweede de desbetreffende bedragen, die de opbrengst van de EEG-heffing vormen, met staatsmiddelen worden bekostigd en met een belasting kunnen worden gelijkgesteld, en ten derde, gelet op de aan de transmissiesysteembeheerders verleende bevoegdheden en opgedragen taken, de slotsom gewettigd is dat zij niet vrijelijk en voor eigen rekening handelen, maar wel als beheerders van met staatsmiddelen verleende steun die moeten worden gelijkgesteld met een entiteit die een overheidsconcessie uitvoert.”.

In deze paragraaf uit het arrest van 10 mei 2016 worden een aantal elementen aangehaald die zouden kunnen besluiten tot de aanwezigheid van staatssteun. Maar die elementen zijn hier niet aanwezig. Dienstenverdelers staan immers niet “onder overheersende invloed van de overheid”, zij zijn geen “beheerders van met staatsmiddelen verleende steun”, de vergoedingen die zij aan de regionale televisieomroepen uitbetalen worden niet “bekostigd met staatsmiddelen”. Er is ook geen sprake van “het met een belasting gelijkstellen van vergoedingen”.

Bovendien heeft de Europese Commissie nooit vragen gesteld bij de regeling van de bereikvergoeding voor regionale televisieomroeporganisaties. Ook is er nooit een onderzoek of een klacht geweest met betrekking tot de bereikvergoeding, noch door nationale instanties, noch door de Europese instanties, noch door de dienstenverdelers zelf.

Dit ontwerp van decreet voert bovendien geen essentiële wijzigingen in op het principe zelf van de bereikvergoeding.

Van staatssteun is hier dan ook geen sprake.

C.2. Onderzoek van de tekst

C.2.1. Artikel 4

De Raad van State merkt op dat, aangezien het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie reeds van toepassing is op de VRT op grond van artikel 2, 1°, d), in artikel 4 beter het volgende kan worden geschreven:

“In afwijking van het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is dat decreet niet van toepassing voor de communicatie van de VRT over haar aanbod en haar beleid als omroeporganisatie.”.

Op dit verzoek van de Raad van State wordt gedeeltelijk ingegaan. Artikel 4 van het voorontwerp zal als volgt worden aangepast: de eerste zin van het reeds principieel goedgekeurde artikel blijft behouden om te benadrukken dat het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie ook van toepassing is op VRT. Vervolgens wordt het tekstvoorstel van de Raad van State overgenomen.

C.2.2. Artikel 12

De Raad van State merkt op dat artikel 12, gelet op de bedoeling ervan zoals verduidelijkt in de memorie van toelichting, zeer ruim is geformuleerd en vraagt zich af of de ontworpen regeling niet restrictiever moet worden omschreven, aansluitend bij de bedoeling die aan de bepaling ten grondslag ligt.

De bedoeling van artikel 12 van het voorontwerp is vermijden dat lokale radio-omroeporganisaties onmiddellijk nadat ze een erkenning hebben gekregen hun profiel kunnen wijzigen. Met profiel wordt bedoeld "een specifiek muziekprofiel, een thematische invulling van het programma-aanbod of een specifiek doelgroepen-gericht programma-aanbod" (artikel 145, 2°, c), van het Mediadecreet). Het ontworpen artikel 12 verwijst echter ook naar artikel 144, eerste lid, van het Mediadecreet. Dat zou betekenen dat lokale radio-omroeporganisaties na twee volle kalenderjaren ook zouden kunnen afwijken van de verplichting om uit te zenden "voor een regio, een stad, een deel van een stad, een gemeente, een beperkt aantal aaneensluitende gemeenten" waarbij, zoals de Raad van State opmerkt, dan "mogelijk afbreuk zou kunnen worden gedaan aan wat de lokale radio onderscheidt van bijvoorbeeld de landelijke of regionale radio's".

Dat is niet de bedoeling van artikel 12 van het voorontwerp.

Artikel 12 van het voorontwerp zal daarom worden gewijzigd door de verwijzing naar artikel 144, eerste lid, van het Mediadecreet te schrappen zodat enkel nog wordt verwezen naar artikel 145, 2°, c), van het Mediadecreet.

C.2.3. Artikel 14

Een eerste opmerking van de Raad van State gaat over artikel 14, 1°, van het voorontwerp waarin de zinsnede "of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd ... televisieomroeporganisatie" niet ingevoegd moet worden na de woorden "commerciële exploitatie" maar na de woorden "commerciële exploitatie van haar omroepprogramma".

Het artikel wordt aangepast.

Een tweede opmerking van de Raad van State gaat over artikel 14, 2°, van het voorontwerp dat als volgt moet luiden: "Een exploitatiemaatschappij verzorgt de commerciële exploitatie van het omroepprogramma of, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie, het omroepprogramma van één of meer regionale televisieomroeporganisaties."

Het artikel wordt aangepast.

Een derde opmerking van de Raad van State gaat over artikel 14, 3°, van het voorontwerp. Deze bepaling beperkt het aandeelhouderschap van een of meer regionale televisieomroeporganisaties in een exploitatiemaatschappij tot 25% plus één aandeel.

Artikel 14 van het voorontwerp wil meer flexibiliteit invoeren dan nu mogelijk is in de werking tussen de regionale televisieomroeporganisaties en de exploitatiemaatschappijen. De toegenomen flexibiliteit en nauwere samenwerking mag er echter niet toe leiden dat de eigendomsrechtelijke scheiding tussen regionale televisieomroeporganisatie en exploitatiemaatschappij in het gedrang komt. Daarom wordt het aandeelhouderschap van regionale televisieomroepmaatschappijen in een exploitatiemaatschappij teruggebracht van 50% naar 25% + één aandeel.

De Raad van State heeft hierbij volgende bedenking:

"In advies 54.108/3 van 15 oktober 2013 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, opgemerkt dat deze bepaling een beperking van de vrijheid van vestiging inhoudt, vermits het regionale televisieomroepmaatschappijen verbiedt om een controlerend belang te nemen in een exploitatiemaatschappij. Er werd benadrukt dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat nationale maatregelen die de uitoefening van de in het VWEU gewaarborgde fundamentele vrijheden kunnen belemmeren of minder aantrekkelijk kunnen maken, aan vier voorwaarden moeten voldoen: (1) zij moeten zonder discriminatie worden toegepast, (2) zij moeten hun verantwoording vinden in dwingende redenen van algemeen belang, (3) zij moeten geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen, en (4) zij mogen niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel en dat zal moeten kunnen worden aangetoond dat de beperking voldoet aan de gestelde voorwaarden, inzonderheid dat de maatregel noodzakelijk is om dwingende redenen van algemeen belang en dat hij proportioneel is. Aan die opmerking wordt thans herinnerd."

De voorwaarde kan worden geïnterpreteerd als een beperking of een belemmering van de vrijheid van vestiging. Krachtens de rechtspraak van het Hof van Justitie moet deze maatregel daarom aan vier voorwaarden voldoen:

- 1° zonder discriminatie worden toegepast: in casu is dit het geval, de beperking van het aandeelhouderschap tot maximaal 25% + één aandeel in een exploitatiemaatschappij geldt voor alle regionale televisieomroeporganisaties;
- 2° te verantwoorden zijn wegens dwingende redenen van algemeen belang: het is van essentieel belang dat elke Vlaming toegang heeft tot regionale televisie van hoge kwaliteit. Om die reden moet de leefbaarheid van elke regionale televisieomroeporganisatie verzekerd worden. Dat kan slechts door de samenwerking tussen regionale televisieomroeporganisaties en exploitatiemaatschappijen te vergroten. Die intensere samenwerking mag evenwel de eigendomsrechtelijke scheiding tussen regionale televisieomroeporganisatie en exploitatiemaatschappij niet in het gedrang brengen. Daarom is het terugbrengen van de eigendomsverhouding tot 25% + één aandeel verantwoord;
- 3° geschikt zijn om het nagestreefde doel te waarborgen: de nadrukkelijke mogelijkheid tot het toewijzen van commerciële en redactionele activiteiten aan aparte rechtspersonen leidt tot meer transparantie met betrekking tot de geldstromen tussen beide;
- 4° niet verder gaan dan nodig voor het bereiken van dat doel: het aandeelhouderschap van de regionale televisieomroeporganisatie in de exploitatiemaatschappij wordt teruggebracht van 50% tot 25% + één aandeel. Door de mogelijkheid om nauwer en flexibeler met elkaar samen te werken dan nu het geval is, dreigt wel de transparantie met betrekking tot de geldstromen tussen omroep en exploitatiemaatschappij te verdwijnen. Door de eigendomsverhoudingen in te perken, wordt gebrek aan transparantie vermeden. Een aandeelhouderschap van de regionale televisieomroeporganisatie in de exploitatiemaatschappij van 25% + één aandeel sluit niet uit dat de regionale televisieomroeporganisatie nog altijd een daadwerkelijke impact heeft op de commerciële exploitatie van het eigen omroepprogramma.

Een vierde opmerking van de Raad van State gaat over de compensatie van 100.000 euro, vermeld in artikel 14, 6°, van het voorontwerp. De Raad van State vraagt of deze compensatie een bedrag is dat de betrokken regionale televisieomroeporganisaties krijgen naast of in plaats van of als voorafbetaling van de vergoeding op basis van de bereikmeting.

De regeling is als volgt. Van het totale bedrag dat jaarlijks verdeeld moet worden tussen de regionale televisieomroeporganisaties wordt eerst voor elke in artikel 14, 6°, van het voorontwerp bedoelde regionale televisieomroeporganisatie

100.000 euro voorafgenomen. Vervolgens wordt het saldo verdeeld onder alle regionale televisieomroeporganisaties, overeenkomstig artikel 166, §2, van het Mediadecreet.

Om deze regeling te verduidelijken zal het artikel worden aangepast door er expliciet in te vermelden dat dit bedrag wordt voorafgenomen van de jaarlijkse totale vergoeding, vermeld in het nieuwe vierde lid van artikel 166, §2, van het Mediadecreet.

Een vijfde opmerking van de Raad van State gaat over de inleidende zin van artikel 14, 8°, van het voorontwerp (artikel 14, 9°, volgens de nieuwe nummering). De Raad merkt op dat de woorden "tussen het vierde en het vijfde lid" moeten worden: "tussen het vierde lid, dat het vijfde lid wordt en het vijfde lid, dat het zevende lid wordt".

De nummering wordt aangepast.

Een zesde opmerking van de Raad van State gaat over artikel 14, 9°, van het voorontwerp (artikel 14, 10°, volgens de nieuwe nummering). De Raad merkt op dat de woorden "het bestaande vijfde lid, dat het zesde lid wordt" moeten zijn: "het bestaande vijfde lid, dat het zevende lid wordt".

De nummering wordt aangepast.

Een zevende opmerking van de Raad van State gaat over artikel 14, 10°, van het voorontwerp (artikel 14, 11°, volgens de nieuwe nummering). De Raad merkt op dat de woorden "het bestaande zevende lid, dat het achtste lid wordt" moeten zijn: "het bestaande zevende lid, dat het negende lid wordt".

De nummering wordt aangepast.

Een achtste opmerking van de Raad van State gaat over artikel 14, 11°, van het voorontwerp (artikel 14, 12°, volgens de nieuwe nummering). De Raad merkt op dat de woorden "het bestaande achtste lid, dat het negende lid wordt" moeten zijn: "het bestaande achtste lid, dat het tiende lid wordt".

De nummering wordt aangepast.

De Raad van State merkt ook nog op dat in artikel 166/1, §2, van het Mediadecreet de verwijzingen naar de leden van deze paragraaf moeten worden aangepast aan de invoeging van de nieuwe leden.

De verwijzingen worden aangepast door in artikel 14 van het voorontwerp een nieuw punt 8° in te voegen en door aanpassingen in de punten 10°, 11° en 12° van artikel 14 van het voorontwerp (nieuwe nummering).

In een laatste opmerking over artikel 14 van het voorontwerp vraagt de Raad van State na te gaan of de begrippen 'vergoedingen' of 'bereikvergoedingen' in artikel 14, 9°, van het voorontwerp (artikel 14, 10°, volgens de nieuwe nummering) voldoende duidelijk zijn.

Deze bepaling spreekt enkel nog over 'bereikvergoedingen' en niet meer over 'vergoedingen', en uit de gezamenlijke lectuur van het artikel en memorie van toelichting is voldoende duidelijk dat hiermee enkel de vergoedingen op basis van de bereikmeting worden bedoeld en niet de compensatie, ingevoerd in artikel 166/1, §2, tweede lid. Een nadere omschrijving van het begrip is niet nodig.

C.2.4. Artikel 19

De Raad van State vraagt dat in het artikel wordt verduidelijkt dat de richtsnoeren die de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media kan opstellen om de bepalingen van het Mediadecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan te verduidelijken niet bindend zijn en slechts een interpretatieve functie hebben.

Aan deze vraag van de Raad van State wordt tegemoetgekomen door in artikel 19 het woord "richtsnoeren" telkens te vervangen door de woorden "niet-bindende interpretatieve richtsnoeren".

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

In dit artikel wordt geactualiseerd aan de Europese bepalingen.

Artikel 3

Het is belangrijk dat de VRT met het oog op de optimale uitvoering van haar activiteiten op een flexibele manier en met rechtszekerheid verwerkingen van persoonsgegevens kan doen, binnen het kader van de Algemene Verordening Gegevensbescherming en uitvoeringswetten. Hierbij moet een onderscheid worden gemaakt tussen de activiteiten die behoren tot de openbareomroepopdracht en activiteiten welke buiten de openbareomroepopdracht vallen.

In artikel 6 van het Mediadecreet wordt de openbareomroepopdracht van de VRT decretaal vastgelegd. In het kader daarvan verwerkt de VRT persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van zijn opdracht.

Voor de goede uitvoering van deze openbareomroepopdracht zijn verschillende types van verwerkingen van persoonsgegevens door de VRT noodzakelijk. Dit gaat niet enkel over de verwerkingen in het kader van haar programma-aanbod, maar ook in de manier waarop de mediagebruiker wordt bereikt, in het bijzonder via nieuwe mediatoepassingen. Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar de journalistieke verwerkingen om aan haar informatieopdracht te voldoen, andere verwerkingen verbonden met de vrijheid van meningsuiting zoals programma-gebonden verwerkingen voor de radio-, televisie- of andere programma's (onder andere voor research of interactie in het kader van deze programma's), de verwerkingen om het bereik te meten en te analyseren, de verwerkingen om gepersonaliseerde diensten aan haar publiek aan te bieden.

De AVG gaat ervan uit dat overheidsinstanties voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van haar taken beschikken over een decretale grondslag dan wel zich kunnen beroepen op een reden van algemeen belang. De AVG voorziet geen mogelijkheid voor een overheidsinstantie om zich op gerechtvaardigd belang te beroepen om verwerkingen noodzakelijk voor haar overheidsactiviteiten te rechtvaardigen (artikel 6, alinea 1, punt f), en laatste lid van de AVG). Dit terwijl andere mediabedrijven zich wel op deze grondslag zouden kunnen beroepen in het kader van de verwerkingen voor hun media-activiteiten. Dit wordt ook geïllustreerd door een passage in het federaal voorontwerp van de kaderwet betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. Met betrekking tot de grondslag voor de verwerking van journalistieke doeleinden wordt in het ontwerp van memorie met betrekking tot die kaderwet

gesteld dat voor journalistieke doeleinden en materies inzake vrije meningsuiting een verwerking kan plaatsvinden wanneer het noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke. Aangezien de VRT zich niet op deze grondslag inzake gerechtvaardigd belang kan beroepen, is het aangewezen om een meer expliciete decretale basis te voorzien, om de uitvoering van de publiekeomroepopdracht niet in het gedrang te brengen.

Het huidige Mediadecreet bevat geen uitdrukkelijke decretale basis voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de publiekeomroepactiviteiten van de VRT. Dit impliceert een rechtsonzekere situatie voor de VRT wat betreft de verwerking van persoonsgegevens welke noodzakelijk zijn om deze decretale omroepopdracht te vervullen, ofschoon deze verwerkingen noodzakelijk zijn indien de VRT een modern mediabedrijf wil zijn.

Om dit te verhelpen wordt in artikel 6 van het Mediadecreet een dergelijke expliciete decretale rechtsbasis voorzien. Hierdoor wordt verduidelijkt dat de VRT de verwerking van persoonsgegevens kan doen op basis van haar decretaal omschreven opdracht, voor zover deze noodzakelijk zijn in het kader van de uitvoering van de openbareomroepopdracht. In de mate dat aan deze laatste voorwaarde is voldaan, kan de VRT zich hierdoor bij deze verwerkingen met meer rechtszekerheid beroepen op de grondslagen voorzien in artikel 6, alinea 1, punt c), van de AVG of de vervulling van een taak van algemeen belang voorzien in artikel 6, alinea 1, punt e), van de AVG. Deze verduidelijking vindt ook steun in overweging 45 van de AVG.

Het voorgaande belet uiteraard niet dat de VRT als verantwoordelijke voor de verwerking de verantwoordelijkheid heeft om na te gaan in welke mate de beoogde verwerkingen van persoonsgegevens werkelijk noodzakelijk zijn om haar openbareomroepopdracht te vervullen. De VRT zal voor bepaalde verwerkingen van persoonsgegevens, in functie van de omstandigheden, kunnen of moeten kiezen voor de andere, voor de VRT beschikbare grondslagen, voorzien in met name artikel 6, alinea 1, punt a) (toestemming) en punt b) (uitvoering van de overeenkomst) van de AVG.

Artikel 4

Het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie (hierna: decreet Overheidscommunicatie') schrijft een aantal normen voor overheidscommunicatie voor, die gelden voor elke entiteit van de Vlaamse overheid.

Deze normen kunnen samengevat worden als volgt:

- de Vlaamse overheid communiceert helder in een bevattelijke taal, tijdig en systematisch, correct, betrouwbaar en accuraat, op een neutrale wijze;
- de Vlaamse overheid communiceert wanneer dat relevant is, en altijd gericht op de beoogde doelgroep(en);
- de Vlaamse overheid is duidelijk en als zodanig herkenbaar, en is eenvoudig raadpleegbaar;
- de Vlaamse overheid leeft de normen ook na wanneer ze samen met derden communiceert en maakt gepast gebruik van externe media.

De herkenbaarheid van de Vlaamse overheid, zoals neergelegd in artikel 7 van het decreet Overheidscommunicatie, wordt onder meer gegarandeerd door de huisstijlgids voor de binnenlandse communicatie van de Vlaamse overheid (omzendbrief VR/2014/30).

Er zijn vraagstellingen omtrent de toepassing van het decreet Overheidscommunicatie en de huisstijlgids op de VRT (ook in relatie tot het Mediadecreet), vanuit volgende principes en bezorgdheden:

- de VRT vervult een rol op het vlak van onpartijdige, pluralistische berichtgeving. Kan dit worden verzoend met het beginsel van een neutrale overheidscommunicatie (artikelen 8 en 9 van het decreet Overheidscommunicatie)?;
- een publieke omroep dient onafhankelijk te zijn van de overheid om haar rol optimaal te kunnen vervullen. Kan dit worden verzoend met de onderworpenheid aan de huisstijlgids (in de zin van artikel 7 van het decreet Overheidscommunicatie)?

Artikel 6, §2, derde lid, van het Mediadecreet stelt dat de programma's van de VRT bijdragen "tot de verdere ontwikkeling van de identiteit en de diversiteit van de Vlaamse cultuur en van een democratische en verdraagzame samenleving. De VRT draagt via de programma's bij tot een onafhankelijke, objectieve en pluralistische opinievorming in Vlaanderen. Daarom streeft hij naar een leidinggevende rol op het gebied van informatie en cultuur."

Het objectiviteitsprincipe wordt door de artikelen 8 en 9 van het decreet Overheidscommunicatie niet ongedaan gemaakt, beperkt of gewijzigd. Het decreet Overheidscommunicatie vindt immers toepassing op "Vlaamse overheidscommunicatie", zijnde "elke boodschap, bestemd voor het publiek of delen ervan, die uitgaat van de Vlaamse overheid, ongeacht wat de doelstellingen ervan zijn en de kanalen die ervoor worden gebruikt en ongeacht of de Vlaamse overheid hiervoor samenwerkt met derden" (artikel 2, 2°).

Het begrip "omvat alle vormen van overheidscommunicatie die tot doel hebben te informeren over het voorgenomen of gevoerde beleid, de houding en/of het gedrag te beïnvloeden en participatie bij beleid te bevorderen; dat is de primaire taak, overheidscommunicatie als beleidscommunicatie. Maar overheidscommunicatie kan er ook toe bijdragen het imago van de Vlaamse overheid te verbeteren" (voorstel van decreet houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie, *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 486/1, blz. 7).

Bij overheidscommunicatie communiceert de overheid 'als overheid' over de inhoud van het voorgenomen of gevoerde beleid; zij brengt haar beleid, alsmede de motieven en de overwegingen die daaraan ten grondslag liggen, op actieve wijze onder de aandacht van een zo breed mogelijk publiek. Overheidscommunicatie vormt aldus een essentieel onderdeel van de (actieve) openbaarheid van bestuur.

Wat de VRT betreft, noopt dit tot een genuanceerde lezing:

- wanneer de VRT bijvoorbeeld in een jaarverslag communiceert over het eigen beleid, doet zij aan overheidscommunicatie en valt zij onder het decreet Overheidscommunicatie. Het betreft hier communicatie van de centrale administratie (omzendbrief VR/2014/30) over de eigen entiteit – ofwel corporate communicatie – zowel naar internen, bijvoorbeeld inzake personeel, als naar derden of het publiek, zoals signalisaties in gebouwen en op wagens;
- programma's van de VRT behoren in regel niet tot de actieve voorlichting over het eigen beleid van de VRT als entiteit. Evenmin gaat het om overheidscommunicatie over het beleid van (een andere entiteit binnen) de Vlaamse overheid, aangezien de 'afzender' van de informatie geenszins kan worden herkend als de Vlaamse overheid in ruime zin (behoudens in het geval van mededelingen van de Vlaamse overheid op de VRT), nu artikel 6, §2, derde lid, van het Mediadecreet uitgaat van een onafhankelijke rol van de VRT op het vlak van pluralistische berichtgeving. Een omroepsignaal of omroepprogramma kan dus niet beschouwd worden als een 'boodschap van een overheid' en aldus ook niet onder de invulling van het begrip 'overheidscommunicatie';

- daarnaast stelt artikel 37, eerste en tweede lid, van het Mediadecreet dat de vrijheid van meningsuiting is gewaarborgd voor omroepactiviteiten, zowel voor particuliere omroeporganisaties als voor de openbare omroep. De omroepactiviteiten zijn vrij en kunnen aan geen enkele vormvereiste of voorafgaande controle worden onderworpen (behoudens deze aangegeven in het Mediadecreet);
- volgens artikel 7 van het Mediadecreet stelt de VRT autonoom zijn programma-aanbod en uitzendschema vast. Het betreft in dezen de omroepprogramma's, wat het geheel van programma's en alle additioneel meegestuurde informatie dat door een omroeporganisatie op basis van een programmaschema wordt aangeboden onder een merk of titel;
- voortbouwend op de bepalingen van artikel 6, in het bijzonder rond de maatschappelijke opdracht van de openbare omroep, artikel 37 en 7, stipuleert de beheersovereenkomst (p. 25) dat de VRT autonoom verantwoordelijk is voor de ontwikkeling van haar merkenportfolio. De merkenportfolio behelst een brede waaier van merken. We onderscheiden hier twee types van merken:
 - merken die reflecteren op de omroepprogramma's/het programma-aanbod van de VRT, namelijk de aanbodsmerken (zijnde één, Canvas, Ketnet, Radio 1, Radio 2, Klara, Studio Brussel, MNM, VRTNieuws en Sporza) en de submerken met een specifieke focus voor belangrijke schermgezichten, programma's, thema's enzovoort die – met het oog op de realisatie van haar publieke opdracht – al dan niet gericht op een bepaalde doelgroep of een specifiek publiek domein werden gecreëerd;
 - daarnaast zijn er merken die verwijzen naar het merk VRT, de zogenaamde dienstverlenende merken, onder meer voor de radiospeler, het videoplatform, platformen voor het delen van content met de schrijvende pers, onderwijs enzovoort. Deze verwijzen naar het programma-aanbod en niet naar het beleid van de entiteit ofwel corporate communicatie en vallen dus niet onder 'overheidscommunicatie'.

Deze genuanceerde visie vloeit op directe wijze voort uit een logische samenlezing van artikelen 8 en 9 van het decreet Overheidscommunicatie en artikelen 6, 7 en 37 van het Mediadecreet.

Om in Vlaanderen een coherent beeld te creëren van de dienstverlening van de Vlaamse overheid aan burgers, middenveldorganisaties en bedrijven is het noodzakelijk dat een aantal basisprincipes inzake huisstijl worden toegepast.

Om te voorkomen dat er individuele huisstijlen ontwikkeld worden die niet duurzaam bijdragen aan de herkenbaarheid van de Vlaamse overheid, ligt het voor de hand dat folders, brochures, studies, rapporten en jaarverslagen verplicht volgens de huisstijlsjablonen worden uitgevoerd. Die minimale eenheid in huisstijl geldt evident ook voor (de signalisatie van) gebouwen en werven en openbare werken, alsook voor interne communicatie (zowel digitaal als offline) en voor hr-communicatie, telkens rekening houdend met het niveau waarin de 'afzender' van de overheidscommunicatie is ingeschaald.

Er is geen reden om op deze nagestreefde coherentie een uitzondering toe te staan voor de centrale administratie van de VRT. Ook andere entiteiten met een belangrijke autonomie (de Vlaamse Regulator voor de Media, het Gemeenschapsonderwijs enzovoort) schakelen zich binnen de basisbeginselen op het vlak van huisstijl in, zonder hun autonomie op te geven.

Echter, artikel 29 van het Mediadecreet stelt dat de programma's van de nieuwsdienst beantwoorden aan de normen inzake journalistieke deontologie, zoals vastgelegd in een deontologische code, en waarborgen de gangbare redactionele onafhankelijkheid, zoals vastgelegd in een redactiestatuut. De deontologische code en het redactiestatuut worden vastgesteld door de gedelegeerd bestuurder in overleg met de representatieve vakverenigingen. Een redactiestatuut garandeert de onaf-

hankelijke werking van de redactie ten opzichte van de omroeporganisatie. Gelet op het 'apart personeelsstatuut' van de VRT-nieuwsdienst kan genuanceerd worden nagedacht over een versoepeling van de huisstijlgids op het vlak van rechtstreekse contacten van medewerkers van de VRT-nieuwsdienst met burgers, organisaties en overige omroeporganisaties in functie van de realisatie van nieuwsprogramma's. In dergelijke gevallen is de herkenbaarheid van de VRT als omroep immers een primordiaal gegeven: het belang van de visibiliteit van de omroep als nieuwsdienst primeert op overige aandachtspunten.

De combinatie van enerzijds het decreet Overheidscommunicatie en het Mediadecreet en de daaruit voortvloeiende beheersovereenkomst met de VRT noopt ons tot de volgende basisuitgangspunten:

- 1° de VRT als bedrijf valt onder het decreet inzake overheidscommunicatie en meer in het bijzonder de "centrale administratie van VRT";
- 2° alle elementen die enerzijds rechtstreeks verwijzen naar het merk VRT, de dienstverlenende merken van de VRT (videospeler enzovoort) en anderzijds alles wat te maken heeft met de omroepprogramma's vallen niet onder het decreet Overheidscommunicatie.

Aangezien het Mediadecreet de basisregels van de omroepactiviteiten van de VRT bevat, is het aangewezen om de explicitering in te lassen in het Mediadecreet.

Artikel 5

In artikel 8 van het Mediadecreet wordt bepaald dat VRT onder bepaalde voorwaarden merchandising- en nevenactiviteiten kan verrichten. Deze bepaling stelt uitdrukkelijk dat deze activiteiten vallen buiten de openbareomroepopdracht van VRT en dus met andere woorden niet vallen onder de taken van de overheidsinstantie in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming. Het is dan ook aangewezen dat in artikel 8 wordt gepreciseerd dat de via dit ontwerp ingevoerde decretale basis in artikel 6 van het Mediadecreet voor de verwerking van persoonsgegevens voor de publieke omroepopdracht van VRT geen basis vormt voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de commerciële activiteiten van VRT, maar dat de normale grondslagen voor de verwerking van persoonsgegevens voorzien in de AVG van toepassing zijn, met inbegrip van artikel 6, alinea 1, punt f) van de AVG. Dit wordt dan ook op zijn beurt verduidelijkt in het aangepaste artikel 8 van het Mediadecreet.

Artikel 6

Deze leden worden opgeheven omdat de woorden "bereikcijfer" en "waarderingscijfer" zelf ondertussen geschrapt waren in §1 van het artikel 17.

Artikel 7

Artikel 18 van het Mediadecreet bepaalt dat wanneer de VRT een nieuwe dienst wil uitoefenen die niet door de beheersovereenkomst is gedekt, zij hiervoor de uitdrukkelijke toestemming nodig heeft van de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering vraagt over deze nieuwe dienst een advies van de Vlaamse Regulator voor de Media. De Vlaamse Regulator voor de Media organiseert daarvoor enerzijds een publieke bevraging en anderzijds een evaluatie van de mediamarkt. In zijn advies weegt de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel af tegen de impact op de markt. Het advies van de Vlaamse Regulator wordt gepubliceerd op zijn website.

Een uitwerking van een meer gedetailleerde procedure ontbreekt evenwel, zowel in het Mediadecreet als in het Procedurebesluit van de Vlaamse Regulator voor de Media (besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de proce-

dure voor de Vlaamse Regulator voor de Media). Daarom bepaalt dit artikel dat de Vlaamse Regering nadere regels voor de toepassing van dit artikel zal vastleggen. Dit zal gebeuren door een aanpassing van het Procedurebesluit van de Vlaamse Regulator voor de Media. Deze regels zullen onder meer zijn dat de Vlaamse Regulator voor de Media per geval autonoom de relevante criteria zal vastleggen die hij zal onderzoeken. Omdat bij de beoordeling van het dossier de vroegere criteria niet alle even relevant zullen zijn, of dat er nog andere relevante criteria kunnen zijn, schrijft dit artikel de zes criteria, opgesomd in paragraaf 3.

De procedure, die in een uitvoeringsbesluit zal worden uitgewerkt, zal starten met een mededeling van de VRT aan de Vlaamse Regering en aan de Vlaamse Regulator voor de Media waarin de VRT mededeelt de intentie te hebben om een nieuwe dienst aan te bieden. Op basis van deze mededeling zal de Vlaamse Regulator voor de Media de criteria vastleggen die hij zal hanteren bij de beoordeling van de komende adviesaanvraag. De Vlaamse Regulator voor de Media stelt de criteria autonoom vast en deelt deze mee aan de VRT en aan de Vlaamse Regering. Deze criteria houden verband met de belangrijke evoluties in de mediemarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin. Op basis van deze criteria zal de VRT een aanvraag tot het aanbieden van nieuwe diensten indienen bij de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering vraagt hierover het advies van de Vlaamse Regulator voor de Media. De termijn van zes maanden waarbinnen de Vlaamse Regulator voor de Media een advies moet verstrekken, zal starten vanaf de adviesvraag van de Vlaamse Regering. De procedure zal de VRM de mogelijkheid bieden om in de loop van het ganse proces informatie of bijkomende toelichting te vragen aan de VRT zonder evenwel aan de essentie van het ingediende dossier te raken. In de procedure zal ook worden opgenomen dat VRT een maand de tijd krijgt om een repliek te geven op het ontwerpadvies, alvorens het definitief wordt. De repliek van VRT is geen inhoudelijke discussie over het ontwerpadvies maar heeft enkel tot doel eventuele materiële fouten in het ontwerpadvies te verbeteren.

In het uitvoeringsbesluit zal ook worden opgenomen dat de Vlaamse Regulator voor de Media het advies op zijn website publiceert op het ogenblik dat hij het advies aan de Vlaamse Regering bezorgt. Verder zullen in het uitvoeringsbesluit onder meer bepalingen worden opgenomen met betrekking tot de structuur die de VRT voor zijn projectvoorstel zal moeten hanteren en over het toevoegen van een gedetailleerd financieel plan.

In het huidige artikel 18 is geen termijn opgenomen waarbinnen het advies moet worden verleend. In de beheersovereenkomst met de VRT is een termijn opgenomen van zes maanden vanaf dat de Vlaamse Regulator voor de Media de adviesvraag van de Vlaamse Regering heeft ontvangen. De Vlaamse Regulator voor de Media is echter geen partij bij deze beheersovereenkomst. Daarom wordt met dit artikel deze termijn ingevoegd in artikel 18.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt dat artikel 49 van het Mediadecreet wordt opgeheven met ingang van 30 juni 2020.

In een advies van 11 juni 2010 formuleerde de sectorraad Media een aantal bedenkingen bij artikel 49:

“De Sectorraad Media is het erover eens dat de formulering van artikel 49 van het Mediadecreet van 27 maart 2009 om diverse redenen legistiek onzorgvuldig is. De kritiek op artikel 49 betreft zowel de gebrekkige normatieve formulering, de tegenstrijdigheid tussen de ratio en de effectieve formulering van de betwiste bepaling en het niet-pertinent gebruik van de term commerciële communicatie. Ook is

gewezen op het al te virtueel karakter van deze bepaling, aangezien de effectieve toepassing immers afhankelijk is van een wetswijziging op federaal niveau. Ten slotte stelt zich een probleem vanuit het perspectief van artikel 10 EVRM, aangezien de huidige situatie neerkomt op een verbod van politieke reclame op radio en televisie in aanloop naar de verkiezingen en aan de politieke partijen ook geen zendtijd meer beschikbaar is via de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap (VRT). Dit leidt tot een toestand die vergelijkbaar is met een situatie die door het Europees Mensenrechtenhof in een zaak tegen Noorwegen als strijdig is beoordeeld met de vrijheid van politieke expressie in toepassing van artikel 10 EVRM.”.

De sectorraad Media zal worden gevraagd om tegen 30 juni 2019 een analyse te maken van het gebruik van ‘politieke commerciële communicatie’ aan de hand van buitenlandse voorbeelden en om een advies uit te brengen inzake een mogelijke regeling hiervoor, desgevallend met meerdere alternatieven, en waarbij de situatie duidelijk wordt geregeld voor zowel de private omroeporganisaties als voor de publieke omroep. De decreetgever zal vervolgens kunnen beslissen om al dan niet deze regeling uit te werken in een nieuw decretaal kader dat desgevallend in de plaats zal komen van het huidige artikel 49.

Artikel 9

Met dit artikel wordt de digitalisering van de Vlaamse radiosector verder uitgevoerd. Netwerkradio-omroeporganisaties worden verplicht om uiterlijk op 1 september 2019 uit te zenden via etheromroepnetwerken. Na de vrijgave van extra digitale capaciteit, in het bijzonder de kanalen 5A en 5D, waartoe de Vlaamse Regering zal beslissen, komt er voldoende ruimte vrij voor de netwerkradio-omroeporganisaties om DAB+-uitzendingen (DAB: digital audio broadcasting) te verzorgen.

Artikel 10

In het advies nr. 61.051-3 van de Raad van State van 4 april 2017 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2017 houdende diverse uitvoeringsbepalingen over de netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties en houdende wijziging van diverse besluiten over radio-omroep stelde de Raad van State dat er een decretale verankering nodig is van het principe dat erkenningsaanvragen in het Nederlands moeten worden ingediend en dat dit niet via besluit van de Vlaamse Regering mocht. Bij deze wordt hieraan gevolg gegeven.

Artikel 11

Met deze bepaling wordt voorzien dat ook de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht wordt van wijzigingen in aandeelhoudersstructuren van netwerkradio-omroeporganisaties.

Artikel 12

Met dit artikel wordt vermeden dat lokale radio-omroeporganisaties onmiddellijk nadat ze een erkenning hebben gekregen hun profiel kunnen wijzigen. Met profiel wordt een specifiek muziekprofiel, een thematische invulling van het programma-aanbod of een specifiek doelgroepengericht programma-aanbod bedoeld, zoals vermeld in artikel 145, 2°, c), van het Mediadecreet.

De periode van twee jaar waarin lokale radio-omroeporganisaties hun profiel niet mogen wijzigen wordt verantwoord doordat de lokale radio-omroeporganisaties in hun erkenningsaanvraag een financiële planning van twee jaar moesten opgeven.

Het verbod om gedurende twee volle jaren na de erkenning het profiel te wijzigen, geldt alleen voor lokale radio-omroeporganisaties die hun erkenning verkrijgen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Verder wordt met dit artikel ook voorzien dat ook de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht wordt van wijzigingen in aandeelhoudersstructuren van lokale omroeporganisaties.

Artikel 13

De Vlaamse Regulator voor de Media moet om de vier jaar verslag uitbrengen bij de Europese Commissie over het aandeel en/of de prominente aanwezigheid van Europese producties in het aanbod van niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Het Mediadecreet voorziet echter geen rapportering door niet-lineaire televisiediensten aan de Vlaamse Regulator voor de Media met betrekking tot Europese producties. Een dergelijke rapportering wordt enkel voorzien voor lineaire televisiediensten. Aangezien niet-lineaire televisiediensten binnen het medialandschap steeds meer aan belang winnen en teneinde in de toekomst beter tegemoet te kunnen komen aan de vraag van de Europese Commissie, wordt ook voor de niet-lineaire televisiediensten een rapporteringsplicht in het Mediadecreet opgenomen.

Artikel 14

De wijzigingen door de artikelen 14 en 15 van het voorontwerp aan het Mediadecreet volgen uit de goedkeuring van de conceptnota van 14 juli 2017 over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties.

In die conceptnota staat onder meer te lezen:

“De basis blijft de regionale gebondenheid, de afwezigheid van een zuivere commerciële doelstelling en het onafhankelijk en pluralistisch karakter van de omroep. Dat vertaalt zich in het vasthouden van het vzw-statuuut van de omroep en blijft de inhoudelijke verantwoordelijkheid voor de inhoud van de programma’s liggen bij de regionale omroeporganisatie die de erkenning heeft verkregen. De journaals zullen (blijvend) worden verzorgd door de redactie van de regionale omroep zelf.

Wel is er meer flexibiliteit wenselijk in de werking tussen de exploitatiemaatschappij en de rechtspersoon die de erkenning krijgt, in casu de vzw, op het gebied van de programmering van het regionale omroepprogramma. In die zin wordt in het decreet een wijziging opgenomen dat de vzw’s, naast de commerciële activiteiten, ook de verzorging van de programmering van het omroepprogramma kunnen toevertrouwen aan de exploitatiemaatschappij.

Hierbij dienen wel bepaalde waarborgen en regels te worden gerespecteerd die in die zin ook zullen uitgewerkt worden. Zoals in de vorige paragraaf aangegeven;

- blijft de inhoudelijke verantwoordelijkheid voor de inhoud van de programma’s liggen bij de regionale omroeporganisatie;
- de journaals zullen (blijvend) worden verzorgd door de redactie van de regionale omroep zelf. De redactionele onafhankelijkheid van de redactie, de rol van de hoofdredacteur en de werking van de redactie zullen worden vastgelegd.

Om de eigendomsrechtelijke scheiding tussen de exploitatiemaatschappij en de regionale omroep beter te kunnen nastreven, zal een bepaling in het decreet ingevoegd worden dat één of meer regionale omroepen weliswaar nog aandeelhouder kan zijn van de exploitatiemaatschappij, maar enkel in een minderheidsparticipatie: één of meer regionale televisieomroeporganisaties kunnen – desgevallend samen – maximaal 25% plus 1 aandeel bezitten in een exploitatiemaatschappij. In het huidige decreet is er nog sprake van een bepaling dat het aandeelhouderschap

van een exploitatiemaatschappij voor maximaal de helft in handen kan zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties (artikel 166/1, §1, tweede lid, tweede zin).

Ter uitvoering van deze decretale bepalingen is het mogelijks ook zo dat enkele aanpassingen zullen moeten worden doorgevoerd aan het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2016 betreffende de regionale televisieomroeporganisaties ter uitvoering van artikel 166/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, dat onder meer de elementen van een exploitatie-overeenkomst regelt.”.

Concreet wordt dit in volgende decreetsaanpassingen vertaald naar de verschillende onderdelen van artikel 166/1:

- het eerste en het tweede punt van de artikelwijziging van artikel 166/1 geven uitvoering aan het principe van de keuze om de exploitatiemaatschappij een grotere rol te laten spelen op het niveau van de programmering van het regionale omroepprogramma, zonder echter afbreuk te doen aan de algemene blijvende verantwoordelijkheid voor de regionale omroeporganisatie zelf;
- het derde punt verstrengt de participatiemogelijkheden van de omroepen in de exploitatiemaatschappij door het aandeelhouderschap te beperken tot 25% plus 1 aandeel;
- het vierde en vijfde punt waarborgen de redactionele onafhankelijkheid van de omroep ten opzichte van de exploitatiemaatschappij.

Bij de regionale televisieomroeporganisaties is er onderling een vrij groot verschil in het aantal inwoners dat kan bereikt worden. Binnen de eerder kleine verzorgingsgebieden, waarvan het plafond 750.000 inwoners bedraagt, zijn er potentieel enkele die worden geconfronteerd met een lagere taalhomogeniteit. Dit doet zich in het bijzonder voor rond Brussel door de aanwezigheid van eerder grote groepen waarvan kan aangenomen worden dat de thuistaal Frans is. Hierdoor ontstaat er druk op het normale bereik en de daaruit voortvloeiende bereikvergoeding. De Vlaamse Regering zal één of meer indicatoren vastleggen die het aandeel van de groepen waarvan kan aangenomen worden dat de thuistaal Frans is, zal bepalen. Eén van deze mogelijke indicatoren zou gebaseerd kunnen zijn op de cijfers van Kind en Gezin, die weergeven welke taal er wordt gesproken tussen moeder en kind. Aan de betrokken televisieomroeporganisaties wordt een gedeeltelijke compensatie toegekend van 100.000 euro die een voorafname is van de normaal berekende bereikvergoeding. Deze regeling gaat in vanaf 2018.

Artikel 15

Zie memorie bij artikel 14. Dit betreft eveneens het redactioneel doortrekken in het decreet van de genomen beleidskeuzes.

Artikel 16

Omwille van de begripsverwarring tussen omroepnetwerken, waarbij de ene bestemd kunnen zijn voor ontvangst van radiosignalen en de andere voor de ontvangst van televisiesignalen, wordt via de aanpassingen van artikel 16, 17 en 18 van dit decreet telkenmale verduidelijkt over welk type signalen of programma's het gaat.

Artikel 17

Zie memorie bij artikel 16.

Artikel 18

Zie memorie bij artikel 17.

Artikel 19

In dit artikel wordt de bevoegdheid van de kamers van de Vlaamse Regulator voor de Media uitgebreid tot het opstellen van richtsnoeren (en wordt gesteld dat de VRM bij het nemen van maatregelen hierrond een raadpleging organiseert) en wordt de opdracht tot adviesverlening duidelijk uitgewerkt en bepaald.

a. Richtsnoeren

Deze taak kan worden omschreven als de bevoegdheid en opdracht voor de VRM om richtsnoeren op te stellen die bepalingen uit de Vlaamse mediaregelgeving (het Mediadecreet en/of zijn uitvoeringsbesluiten) verduidelijken. Deze richtsnoeren kunnen de bepalingen van het Mediadecreet nooit vervangen of aanvullen.

De onderwerpen waarover de VRM richtsnoeren kan uitbrengen zouden moeten worden omschreven of opgesomd (zie algemene beginselen aannemen rechtsnormen). Dit kan gebeuren door telkens bij de bepalingen die deze onderwerpen behandelen doorheen het Mediadecreet te verwijzen naar de mogelijkheid van de VRM om hiervoor richtsnoeren op te stellen (opgenomen achteraan in het Mediadecreet bij de bevoegdheden van de VRM).

Onderwerpen die in aanmerking zouden kunnen komen zijn degene waarbij maatregelen moeten worden genomen met beperkte of technische draagwijdte en waarin geen politieke beleidskeuzes worden gemaakt. Bijvoorbeeld regels met betrekking tot commerciële communicatie (bijvoorbeeld invulling van de term 'overmatige aandacht'), presentatie van de elektronische programmagids (EPG).

Dit artikel bepaalt uitdrukkelijk dat de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen richtsnoeren opstelt over het verbod op aanzetten tot haat en geweld (artikel 38), discriminatieverbod (artikel 39), bescherming van minderjarigen (artikelen 42, 44 en 45, 176, 1°, en 180, §6) en verbod op commerciële communicatie met pornografische inhoud of nodeloos geweld (artikel 72, 5°).

b. Adviezen

De adviesverlening bestaat uit de bevoegdheid en opdracht voor de VRM om advies uit te brengen over materies die betrekking hebben op de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve omroepdiensten.

De mate waarin andere instanties advies moeten/kunnen vragen aan de VRM kan ruim of minder ruim worden opgevat. Het lijkt voor de hand te liggen dat de Vlaamse Regering (in bepaalde gevallen) om een advies kan of moet vragen aan de VRM, opdat de bevoegdheid van de VRM om adviezen te verlenen enige inhoud zou hebben.

Onderwerpen die in aanmerking komen zijn degene waar het Mediadecreet nu reeds bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels kan opleggen. Van deze onderwerpen lijken met name de volgende geschikt te zijn:

- artikel 18: bestaand advies nieuwe diensten;
- artikel 43: leeftijdscores minderjarigen;
- artikel 99: uitbreiden verbod gratis productplaatsing (PP) in kinderprogramma's;
- artikel 100: PP-logo (hiervoor heeft de Vlaamse Regering reeds nadere regels uitgewerkt);
- artikel 121: korte nieuwsverslaggeving;

- artikel 186: bestaande adviezen 'must carry';
- artikel 193: regels zendvergunningen.

Dit artikel bepaalt uitdrukkelijk dat, wanneer het Mediadecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien of op verzoek van de Vlaamse Regering, de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen adviezen formuleert over het verbod op aanzetten tot haat en geweld (artikel 38), discriminatieverbod (artikel 39), bescherming van minderjarigen (artikelen 42, 44 en 45, 176, 1°, en 180, §6) en verbod op commerciële communicatie met pornografische inhoud of node-loos geweld (artikel 72, 5°).

c. Raadplegingen

Het verdient de voorkeur om de sector te raadplegen bij het opstellen van richtsnoeren, zodat alle belanghebbende partijen hun standpunt naar voren kunnen brengen.

Nu reeds voorziet het Mediadecreet trouwens al op bepaalde plaatsen in het organiseren van een raadpleging: 'openbare raadpleging' (artikel 192, §3, 200, §1/1, en 202/1, §2) en 'open publieke bevraging' (artikel 18, §2).

Artikel 20

Dit artikel voorziet de decretale basis voor een lid van de kamers of een personeelslid om de VRM te vertegenwoordigen in andere organisaties, entiteiten en geschillen- of arbitragecommissies.

Het gaat met name om vertegenwoordiging in de Conferentie van Regulators voor de elektronische Communicatiesector (CRC), die de VRM, de Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA), de Medienrat en het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) verenigt, en werd opgericht in het kader van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gemeenschappen gesloten op 17 november 2006 teneinde de samenwerking tussen deze verschillende instanties te regelen aangaande elektronische-communicatienetwerken.

Eveneens wordt de VRM vertegenwoordigd in de nieuwe instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren (IGB) met betrekking tot de toegang tot infrastructuur – waarbij operatoren die actief zijn in verschillende sectoren (elektronische communicatie, gas, elektriciteit, water enzovoort) en die onder verschillende overheden vallen (federale overheid, gemeenschappen en gewesten) met elkaar geconfronteerd worden – opgericht in het kader van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gemeenschappen van 14 juli 2017 tot omzetting van richtlijn 2014/61/EU inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid (zogenaamde 'BBC-richtlijn').

Artikel 21

Zie memorie bij artikel 8.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

VOORONTWERP VAN DECREET
van 9 maart 2018

Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Art. 2. In artikel 2, 26°, a), van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt de zinsnede "artikelen 49 en 50 van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap" vervangen door de zinsnede "artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie".

Art. 3. Aan artikel 7 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is van toepassing op de VRT. In het specifieke geval van communicatie over haar aanbod en haar beleid als omroeporganisatie bepaalt de VRT autonoom hoe ze hierover communiceert."

Art. 4. In artikel 17, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 oktober 2016, worden het tweede lid en het derde lid opgeheven.

Art. 5. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012 en 14 oktober 2016, worden paragraaf 2 en 3 vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering vraagt daarover het advies van de Vlaamse Regulator voor de Media. In het kader van dat advies organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een open publieke bevraging. In zijn advies analyseert de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel waarbij hij rekening

houdt met de belangrijke evoluties in de mediamarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin. Vervolgens weegt de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel af tegen de impact van het voorstel op de markt. De Vlaamse Regulator voor de Media verstrekt zijn advies binnen zes maanden nadat hij de adviesaanvraag van de Vlaamse Regering heeft ontvangen. De Vlaamse Regulator voor de Media publiceert het advies op zijn website.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de toepassing van dit artikel.”.

Art. 6. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 7. In artikel 133, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

“De netwerkradio-omroeporganisaties geven uiterlijk op 1 september 2019 hun omroepprogramma’s door via etheromroepnetwerken die bestemd zijn voor het aanbod van vrij te ontvangen radio-omroepprogramma’s.”.

Art. 8. In artikel 136 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen de woorden “het dossier” en de woorden “De Vlaamse Regering” de zin “De erkenningsaanvragen worden in het Nederlands ingediend.” ingevoegd.

Art. 9. In artikel 143/3, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden “worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur” vervangen door de woorden “wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van de wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur en worden die”.

Art. 10. In artikel 146, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het tweede lid mogen wijzigingen in de gegevens, vermeld in de offerte die de lokale omroeporganisatie heeft ingediend, waardoor wordt afgeweken van artikel 144, eerste lid, en artikel 145, 2°, c), pas worden aangebracht na afloop van het tweede volledige kalenderjaar dat volgt op de datum van de erkenning. De lokale radio-omroeporganisatie brengt de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. Die kennisgeving wordt conform artikel 219 gedaan.”;

2° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “eerste en tweede” vervangen door de zinsnede “eerste, tweede en derde”;

3° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur” vervangen door de woorden “wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur en worden die” ingevoegd.

Art. 11. In artikel 166/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 februari 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de woorden "commerciële exploitatie" en de woorden "van haar omroepprogramma" de zinsnede "of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie" ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt tussen de woorden "commerciële exploitatie" en de woorden "van haar omroepprogramma" de zinsnede "of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie" ingevoegd;

3° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zin "Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal de helft in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties." vervangen door de zin "Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal 25% plus één aandeel in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties.";

4° aan paragraaf 1, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Die minimumvereisten omvatten minstens de plicht om, als de verzorging van het omroepprogramma aan de exploitatiemaatschappij wordt overgedragen, in de exploitatieovereenkomst een regeling op te nemen over de redactionele onafhankelijkheid, de naleving van het redactiestatuut en de verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie voor de inhoud van de programma's.";

5° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De verzorging van de journaals en de aanstelling van de hoofdredacteur en van de redactie mogen, in afwijking van het eerste lid, niet via de exploitatieovereenkomst aan de exploitatiemaatschappij toevertrouwd worden.";

6° in paragraaf 2 wordt een tweede lid ingevoegd dat luidt als volgt:

"De regionale televisieomroeporganisaties waarvan het verzorgingsgebied minder dan 750.000 inwoners telt en waarvan, op basis van een of meerdere door de Vlaamse Regering vast te stellen indicatoren, aangenomen kan worden dat de thuistaal van een relatief hoog aandeel inwoners Frans is, ontvangen vanaf 1 januari 2018 van de dienstenverdelers die geld innen voor derden en die het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisaties doorgeven, hiervoor een compensatie van 100.000 euro. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere grenzen van het relatief hoog aandeel";

7° in paragraaf 2 wordt in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, tussen het woord "stellen" en het woord "voor" de woorden "voor de compensatie vermeld in het tweede lid en" ingevoegd;

8° in paragraaf 2 wordt tussen het vierde en het vijfde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De compensatie, vermeld in het tweede lid, wordt vanaf 1 januari 2019 jaarlijks geïndexeerd op basis van het prijsindexcijfer, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen. Die compensatie wordt geïndexeerd door ze te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar en te delen door het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het jaar 2018.";

9° in paragraaf 2 wordt in het bestaande vijfde lid, dat het zesde lid wordt, het woord "vergoedingen" vervangen door het woord "bereikvergoedingen";

10° in paragraaf 2 wordt in het bestaande zevende lid, dat het achtste lid wordt, het woord "vergoeding" telkens vervangen door het woord "vergoedingen" en wordt het woord "wordt" vervangen door het woord "worden";

11° in paragraaf 2 wordt in het bestaande achtste lid, dat het negende lid wordt, het woord "vergoeding" vervangen door het woord "vergoedingen".

Art. 12. Aan artikel 169, eerste lid, 7°, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede "ofwel ter uitvoering van de exploitatieovereenkomst, vermeld in artikel 166/1, §1, worden uitgewerkt en gerealiseerd, onverminderd de redactionele eindverantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisaties" toegevoegd.

Art. 13. In artikel 185 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 25 april 2014 en 14 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord "omroepprogramma's" vervangen door het woord "televisieomroepprogramma's";

2° in paragraaf 2 worden de woorden "het belangrijkste middel zijn om omroepprogramma's te ontvangen" vervangen door de woorden "het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen".

Art. 14. In artikel 186 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 185, § 1, eerste lid," vervangen door de zinsnede "die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen,";

2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 185, § 1, eerste lid," vervangen door de zinsnede "die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen,".

Art. 15. In artikel 187, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de woorden "om omroepprogramma's te ontvangen" vervangen door de woorden "om televisieomroepprogramma's te ontvangen".

Art. 16. In artikel 218 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 19 juli 2013, 17 januari 2014 en 21 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2, eerste lid, worden een punt 14° en een punt 15° toegevoegd, die luiden als volgt:

"14° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 2°, richtsnoeren opstellen die de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan verduidelijken;

15° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 3°, adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering.";

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, artikel 176, 1°, en artikel 180, §6;

2° richtsnoeren opstellen over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, artikel 176, 1°, en artikel 180, §6;

3° adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, artikel 176, 1°, en artikel 180, §6.”;

3° er wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Bij het opstellen van richtsnoeren, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, 14°, en paragraaf 3, eerste lid, 2°, organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een openbare raadpleging.”.

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt een artikel 227/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 227/1. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt deel aan Vlaamse, inter-federale en nationale samenwerkingsverbanden of geschillenorganen waarin hij zitting heeft. De bevoegde kamer kan daarvoor delegatie verlenen aan een lid van de bevoegde kamer of aan een personeelslid van de Vlaamse Regulator voor de Media.”.

Art. 18. Artikel 6 van dit decreet treedt in werking op 30 juni 2020.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Advies

Sectorraad Media
22 maart 2018

Advies bij het 'minidecreet media'

Inhoud

Inleiding	34
Advies	35
1. Principiële standpunten	35
1.1 Overleg met de sector	35
1.2 VRM krijgt bevoegdheden m.b.t. richtsnoeren: geen vervanging of aanvulling bij decreet..	36
2. Puntsgewijze opmerkingen	37
Art. 5 Nieuwe diensten VRT	37
Art. 6: Opheffing Art. 49 Mediadecreet	37
Art. 10: lokale radio-omroepen kunnen profiel na erkenning pas na 2 jaar wijzigen.....	38
Artt. 11 en 12: Regionale televisie-omroeporganisaties	39
Art. 16: Uitbreiding bevoegdheden VRM.....	39
Art. 17: VRM: externe vertegenwoordiging	41
Bijkomend: Rapportering niet-lineaire televisiediensten	41

De SARC-Sectorraad Media wordt om advies gevraagd bij het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: minidecreet media), principieel goedgekeurd op de Vlaamse Regering van 9 maart 2018. Het betreft een spoedadvies. De Sectorraad Media kreeg echter al de kans om te adviseren op een voorlopige versie van het voorontwerp van decreet, versie 1.1 van 8 februari 2018. Deze eerdere versie van de tekst werd door vertegenwoordigers van het kabinet van Vlaams minister van Media Sven Gatz en van het Departement CJM toegelicht op de vergadering van de Sectorraad Media van 19 februari 2018. De Sectorraad Media besprak de tekst op een extra vergadering van 1 maart 2018, en maakte een advies over op 6 maart 2018, dat als basis diende voor dit document.

De Sectorraad is verheugd te merken dat een aantal van de opmerkingen en bedenkingen konden worden meegenomen in voorliggend voorontwerp van decreet. Hij spreekt op dat vlak zijn waardering uit voor de gevolgde procedure, al wenst hij ook op te merken dat het tijdspad voor deze beide adviesvragen – zowel op de voorbereidende werktekst als op voorliggende tekst – zeer krap berekend is, vooral gezien de diversiteit van de onderwerpen die door het minidecreet media worden behandeld en de soms nieuwe keuzes die worden gemaakt (bijvoorbeeld ten opzichte van de Conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties¹, waarvan deze tekst de decretale omzetting is). De Sectorraad Media komt aan de strakke planning tegemoet, maar vraagt om in volgende trajecten toch voldoende tijd te voorzien voor gedegen bespreking en advisering.

De Sectorraad Media bespreekt de tweede versie van het ontwerp van minidecreet media op een extra vergadering van 14 maart 2018 en werkt het af via een schriftelijke procedure.

Aan de Sectorraad werd daarnaast – en na ontvangst van de adviesvraag – tevens gevraagd advies te formuleren naar aanleiding van een nota d.d. 13 maart 2018 van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) waarin gesteld wordt dat in het Mediadecreet een bepaling moet worden toegevoegd over rapportering aangaande niet-lineaire televisiediensten, analoog aan rapportering over lineaire televisiediensten. De Sectorraad Media bespreekt dit op zijn vergadering van 21 maart 2018 en voegt zijn advies toe aan onderstaand advies.

Inleiding

Via voorliggend voorontwerp van decreet wordt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: Mediadecreet) op verschillende punten gewijzigd.

- Wetgevingstechnische aanpassingen en verduidelijkingen, nl. de artikelen 2, 4, 8, 13, 14 en 15 van het voorontwerp.
- Wat betreft de VRT: art. 3 gaat over de verhouding van de VRT met het Decreet Overheidscommunicatie; art. 5 betreft de regels voor de adviesverplichting van de VRM aan de Vlaamse Regering wanneer de VRT nieuwe diensten wil aanbieden.
- De artikelen 7, 9 en 10 wijzigen bepalingen in het Mediadecreet betreffende radio-omroeporganisaties.
- Artikelen 11 en 12 van het voorontwerp volgen uit de goedkeuring van de conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties van 14 juli 2017.
- de artikelen 16 en 17 van het voorontwerp wijzigen bepalingen van het Mediadecreet betreffende de Vlaamse Regulator voor de Media.

¹ <http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1334709>.

Daarnaast vermeldden de vertegenwoordigers van het kabinet op de toelichtende vergadering nog enkele punten ter bespreking waarover in de toekomst mogelijk nog een traject volgt. Het betrof toen:

- Een investeringsverplichting voor buitenlandse over-the-top-spelers in Vlaamse content.
- Overheidsinitiatieven met betrekking tot 'non-skip' reclame.
- Betaalde boodschappen van politieke partijen.

Het derde punt vindt nu zijn weg in het minidecreet media in de vorm van art. 6.

De artikelen waarover de Sectorraad Media in dit advies geen opmerkingen formuleert, waren geen voorwerp van bespreking en worden derhalve positief geadviseerd.

Advies

1. Principiële standpunten

1.1 Overleg met de sector

De Sectorraad Media dringt aan op voldoende overleg met de sector bij het opmaken van regelgeving of initiatieven die de sector aanbelangen. In dit minidecreet media vindt de Sectorraad al enkele aanknopingspunten om dat principe in de praktijk te brengen.

a. Overleg over trajecten rond voor de sector belangrijke mogelijke toekomstige wijzigingen

De strakke timing laat de Sectorraad Media niet toe om de bijkomende punten (zie inleiding), waarover er geen tekstvoorstellen beschikbaar zijn, ten gronde te bespreken. Het gaat hierbij immers om onderwerpen die grondig dienen te worden onderzocht en overlegd binnen de sector.

Een uitzondering hierop is het punt van de betaalde boodschappen van politieke partijen. Dat vond alsnog zijn weg in het voorliggende minidecreet media. Ook beraadde de Sectorraad Media zich daarover al eerder en was er een advies op eigen initiatief in opmaak. Het advies bij het artikel 6 verderop in dit advies biedt hierover meer informatie.

De Sectorraad Media vraagt in verband met de ter vergadering toegelichte bijkomende punten, namelijk investeringsplicht voor buitenlandse OTT-spelers en 'non-skip' reclame:

- duidelijkheid omtrent mogelijke initiatieven en timing vanwege de minister.
- de tijd te nemen voor uitklaring en grondige voorbereiding. Over deze thema's kan niet over één nacht ijs worden gegaan. De Sectorraad steunt dan ook de mogelijkheid om hierover het parlement initiatief te laten nemen.
- de Sectorraad Media, en bij uitbreiding de sector, verder doorheen de hele besprekingen over deze punten te blijven betrekken.

b. Overleg met regionale televisieomroepen

De Sectorraad Media vindt het jammer dat over het punt van de compensatie voor bepaalde omroepen, zoals beschreven in art. 11 van het minidecreet media, geen voorafgaand overleg is gepleegd met de betrokken partijen. Het betreft een (ook voor de regionale omroepen zelf) nieuw

punt, dat niet in de conceptnota of daaropvolgende debatten aan bod kwam, terwijl er toch een uitgebreid traject is gelopen. Pas in de werktekst van 8 februari 2018, waarin de principes van de conceptnota definitief in regelgeving worden omgezet, kwam er daarover een eerste voorstel op tafel. Na advies van de Sectorraad Media op die tekstversie van 8 februari werd het artikel gewijzigd naar het voorliggende voorstel. Daarover werd echter opnieuw geen overleg gepleegd met bijvoorbeeld NORTV, de koepelvereniging van de regionale televisie-omroeporganisaties.

Zoals hieronder bij de puntsgewijze opmerkingen nog aan bod zal komen, is het voorstel geen ideale oplossing, aangezien het de doelstellingen van de oorspronkelijke bereikvergoeding ondergraaft en een bijkomende last legt op de nu beter presterende regionale omroepen.

De Sectorraad Media betreurt dat niet werd getracht de omroepen achter een gemeenschappelijke oplossing te scharen, en desgevallend ook alternatieven te laten aandragen.

c. VRM en sector

De VRM zou bevoegdheden krijgen omtrent het uitbrengen van richtsnoeren en daarover raadplegingen te organiseren. De principiële en puntsgewijze standpunten daarover worden hieronder verder toegelicht. Wat betreft het punt van overleg met de sector meent de Sectorraad Media dat *als* de VRM richtsnoeren uitwerkt, dat de mogelijkheid om deze in samenspraak met de sector te bepalen reëel en effectief moet zijn. Met andere woorden: het overleg kan niet op een vrijblijvende manier georganiseerd worden maar moet een essentieel onderdeel van het proces zijn; en er moet ook verduidelijkt worden op welke manier de input van de raadpleging vertaling krijgt in de richtsnoeren.

De Sectorraad Media vraagt voldoende en effectief overleg met de sector bij het opmaken van regelgeving of initiatieven die de sector aanbelangen.

1.2 VRM krijgt bevoegdheden m.b.t. richtsnoeren: geen vervanging of aanvulling bij decreet

De Sectorraad Media formuleert bij de puntsgewijze commentaren nog opmerkingen aangaande het art. 16, 1°. Op een principiële niveau wenst hij echter duidelijk te stellen dat een richtsnoer de bepalingen uit het mediadecreet niet kan vervangen of aanvullen.

De VRM publiceert nu al regelmatig toelichtingen, ‘richtsnoeren’ op haar website (bv. informatiedocument, standpunt). Zij kan zo het publiek en de sector informeren, bijvoorbeeld naar aanleiding van een aantal beslissingen die zij heeft genomen in een bepaalde materie. Het decretaal verankeren van deze richtsnoeren, mag echter niet leiden tot het toekennen van een juridische waarde aan richtsnoeren die hen niet toekomt. Er is met andere woorden een fundamenteel verschil tussen de gewone interpretatie van het mediadecreet in een concrete case en een ‘authentieke interpretatie’ van het mediadecreet waarbij het mediadecreet eigenlijk wordt ingevuld/verduidelijkt.

- De bevoegdheid tot verduidelijking van de bepalingen van het Mediadecreet is immers een bevoegdheid van het Vlaams parlement (verduidelijking in decreetstekst, memorie of interpretatief decreet). De bevoegdheid tot verduidelijking van uitvoeringsbesluiten is een bevoegdheid van de instantie (Vlaamse Regering, Vlaams minister) die het uitvoeringsbesluit heeft genomen. Een decretaal verankerde erkenning van dergelijke bevoegdheid – om het mediadecreet of gerelateerde besluiten aan te vullen of te vervangen – aan een

toezichhoudend orgaan als de VRM is strijdig met de normale publiekrechtelijke principes en het principe inzake scheiding der machten.

- Indien men hiermee een probleem inzake verduidelijking van het mediadecreet wenst aan te pakken, meent de Sectorraad dat deze oplossing niet de juiste is.

De Sectorraad vraagt dat indien 'richtsnoeren' worden aangenomen, deze in de praktijk effectief bijdragen tot het scheppen van een zichtbare transparantie inzake de bestaande rechtspraak van de VRM: een richtsnoer kan de reeds bestaande *rechtspraak* verduidelijken, verduidelijking van de regelgeving moet via decreetsaanpassingen gebeuren.

De Sectorraad Media stelt dat een decretale verankering van de 'richtsnoeren' er een waarde aan geeft die hen niet toekomt. Een richtsnoer kan decreetsbepalingen niet de facto vervangen of aanvullen.

2. Puntsgewijze opmerkingen

Art. 5 Nieuwe diensten VRT

In het tekstvoorstel van art. 5 wordt de finaliteit van de VRM beter in de verf gezet, nl. het beoordelen van de publieke waarde van de nieuwe dienst. Daarnaast wordt onder meer voorzien dat de VRM kan oordelen voor haar advies een beroep te moeten doen op externe experts.

Het is een positief gegeven dat het nieuwe artikel 18 duidelijker de finaliteit van het VRM-advies benadrukt. De inschakeling van wetenschappelijke experts ter ondersteuning van de werkzaamheden van VRM, zal de wetenschappelijke/methodologische kwaliteit van het advies kunnen verhogen.

De Sectorraad Media meent echter dat de procedure voor een nieuwe dienst moet voorzien in het betrekken van meerdere stakeholders. De procedure moet dan zo uitgewerkt worden dat er structureel wordt voorzien in de mogelijkheid tot repliek van al de betrokken stakeholders (en deze mogelijkheid niet alleen beperken tot de VRT), ook met betrekking tot het rechtzetten van materiële fouten.

Art. 6: Opheffing Art. 49 Mediadecreet

Zoals op de vergadering van 19 februari 2018 meegedeeld aan de vertegenwoordigers van het kabinet van de minister, legde de Sectorraad Media intern al een traject af m.b.t. de problematiek van artikel 49 van het Mediadecreet en de betalende boodschappen van politieke (kandidaat-) mandatarissen. Dit onderwerp werd opnieuw² op de agenda van de Sectorraad geplaatst op de vergadering van 18 december 2017 en er werd verder aan het advies gewerkt op de vergadering van 19 februari 2018 en via schriftelijke weg.

² [Op 11 juni 2010](#) heeft de Sectorraad Media op eigen initiatief reeds een advies uitgebracht over het toestaan van betaalde boodschappen van politieke partijen tijdens de sperperiode voor de verkiezingen. In een advies van [9 februari 2012](#) heeft de Sectorraad haar standpunt nogmaals bevestigd.

Voor de analyse met betrekking tot de betaalde boodschappen van politieke partijen en de relatie met de regelgeving ter zake, verwijst de Sectorraad Media naar zijn advies op eigen initiatief³ hieromtrent. Hij meent dat het artikel 49 van het Mediadecreet onzorgvuldig geformuleerd is, een inbreuk op art. 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens inhoudt en een ongelijk speelveld creëert tussen spelers in de mediasector (omroepen vs. andere mediaspelers). Ook is artikel 49 van het Mediadecreet een virtuele bepaling. Het betreffende artikel laat immers alleen boodschappen tegen betaling van politieke partijen en hun kandidaten toe tijdens de sperperiode, terwijl de federale wet inzake de verkiezingsuitgaven, de wet inzake verkiezingen in Vlaanderen en het decreet inzake de lokale verkiezingen dan net een verbod oplegt aan de politieke partijen en hun kandidaten tot 'commerciële reclamespots' op radio en televisie. In zijn advies vraagt Sectorraad om het zorgvuldig formuleren van artikel 49 van het Mediadecreet in combinatie met het aanpassen van andere regelgeving, teneinde betaalde politieke boodschappen, enkel binnen de sperperiode, mogelijk te maken.

Derhalve is de Sectorraad Media geen voorstander van de loutere opheffing van artikel 49. Het is de raad immers niet duidelijk wat de finaliteit van de opheffing is wanneer deze, omwille van andere regelgeving op federaal en Vlaams niveau, in de praktijk geen effect heeft. In de Memorie van Toelichting wordt niet verwezen naar een intentie deze andere regelgeving aan te passen of bij andere beleidsniveaus op dergelijke aanpassing aan te dringen.

Naast de analyse en de oplossing die de Sectorraad al poneert in zijn advies op eigen initiatief, steunt de Sectorraad het voornemen van de Vlaamse regering om deze problematiek diepgaander te onderzoeken. Deze intentie wordt geformuleerd in de Memorie van Toelichting, waarbij wordt verwezen naar een nog te stellen vraag aan de Sectorraad Media om 'tegen 30 juni 2019 een analyse te maken van het gebruik van 'politieke commerciële communicatie' aan de hand van buitenlandse voorbeelden en om een advies uit te brengen inzake een mogelijke regeling hiervoor (...)'.

De Sectorraad wil hieraan tegemoet komen, maar beschikt niet over werkingsmiddelen voor het uitvoeren van een wetenschappelijke benchmark, en staat daarom open voor samenwerking met de Vlaamse Regering en de administratie.

Daarnaast meent de Sectorraad Media dat een definitieve beslissing sneller genomen zou moeten worden dan na juni 2019, en dat dit ook mogelijk is. Het huidige artikel 6 van het minidecreet media heeft tot gevolg dat de onduidelijkheid minstens tot 2020 blijft bestaan. Dit lijkt de Sectorraad Media een onnodige verlenging van een onduidelijke situatie, aangezien een studie ook op kortere termijn kan worden uitgevoerd.

Art. 10: lokale radio-omroepen kunnen profiel na erkenning pas na 2 jaar wijzigen

Op een principieel niveau vindt de Sectorraad Media het onlogisch dat er slechts een kennisgeving zou nodig zijn, als het hele profiel waarop een erkenning gebaseerd is, wijzigt. In zo'n geval zou er eigenlijk een nieuwe dossierbeoordeling moeten volgen door de Vlaamse Regering, op basis van dezelfde criteria. Indien de Vlaamse Regering het herziene inhoudelijke en/of zakelijke beleidsplan niet erkent als een verbetering ten opzichte van het origineel erkende concept, zou zij deze

³ Sectorraad Media, Advies over betaalde boodschappen van politieke (kandidaat-) mandatarissen, 22 maart 2018.

aanpassing moeten kunnen weigeren, waarna een radiostation kan doorgaan met het originele concept, dan wel de erkenning en zendvergunning kan opgeven.

Dit niettegenstaande, kan de voorgestelde 'wachterperiode' van twee jaar volgens de Sectorraad wel effectief zijn om op een pragmatische manier te vermijden dat een radio-omroeporganisatie een dossier indient waarmee hij verwacht de erkenning te kunnen binnenhalen, maar daar vervolgens van afwijkt. Dit geldt overigens voor alle omroeporganisaties.

Artt. 11 en 12: Regionale televisie-omroeporganisaties

Wat betreft de verhouding met de exploitatiemaatschappijen vraagt de Sectorraad Media verduidelijking aangaande de mogelijkheid bepaalde taken uit te besteden aan dergelijke maatschappijen, en de eindverantwoordelijkheid van de vzw over het aanbod. Alhoewel het in de eerste plaats aan de vzw's zelf is om de controle over de output te verzekeren in hun samenwerkingsakkoorden met exploitatiemaatschappijen, lijkt het de Sectorraad gepast een verplichting tot het inbouwen van dergelijke controle decretaal te verankeren.

Wat betreft de bereikvergoeding en de compensatie die men met art. 11, 6° wil invoeren, stipt de Sectorraad aan dat de bereikvergoeding is ingevoerd als stimulans voor minder aantrekkelijke omroepen om maatregelen te nemen die tot een groter bereik zouden leiden. Als generieke maatregel, bedoeld voor het aanpakken van een probleem bij een specifieke omroep, bouwt de invoering van de compensatie dat principe deels af. Bovendien ondervinden alle andere regionale televisieomroepen nadelige effecten.

Anderzijds erkent de Sectorraad Media het specifieke probleem van regionale televisie-omroepen met een kleiner zendgebied in combinatie met een lager bereik door een groot aantal anderstaligen in het zendgebied. Een adequate oplossing hiervoor zou echter geen negatieve impact mogen hebben op de vergoeding van alle regionale televisie-omroepen. Aangezien de problematiek van de positie van de Vlamingen en van het Nederlands in een aantal gebieden rond de hoofdstad er één is die het domein Media overstijgt, kan het budget voor dit ondersteuningsinitiatief misschien ook in een ander beleidsdomein worden gevonden.

Verder vraagt de Sectorraad zowel in Memorie van Toelichting als in het decreet niet te verwijzen naar 'Frans' maar dit te veralgemenen naar 'anderstalig', aangezien kan worden aangenomen dat de taaldiversiteit groter is dan geschatst.

Zoals in punt 1.1a van dit advies gemeld, vraagt de Sectorraad Media om een oplossing in samenspraak met de sector uit te werken.

Art. 16: Uitbreiding bevoegdheden VRM

a. Richtsnoeren

Zoals in punt 1.2 gesteld, stelt de Sectorraad Media dat een richtsnoer de bepalingen uit het mediadecreet niet kan vervangen of aanvullen. Door dit decretaal te verankeren, dreigt men deze richtsnoeren een waarde toe te kennen die hen niet toekomt. De Sectorraad meent tevens dat de bestaande interpretatieproblemen niet verholpen worden met de decretale verankering van een nu reeds gebruikt instrument.

Indien de regelgever toch beslist de VRM deze bevoegdheid toe te kennen, meent de Sectorraad dat er een aantal waarborgen moeten ingebouwd worden.

- Er moet op voorhand en limitatief worden vastgesteld over welke onderwerpen een richtsnoer kan worden opgemaakt. In de Memorie van Toelichting wordt verwezen naar onderwerpen met ‘beperkte of technische draagwijdte en waarin geen politieke beleidskeuzes worden gemaakt’. De voorbeelden die men vervolgens geeft, bevatten volgens de Sectorraad echter net wel politieke beleidskeuzes, cf. Memorie van Toelichting ‘*Bv. regels met betrekking tot commerciële communicatie (bv. invulling van de term ‘overmatige aandacht’), presentatie van de EPG.*’ Wat betreft de ‘presentatie van de EPG’ bepaalt het mediadecreet art. 181 de bevoegdheid van de Vlaamse Regering ter zake. Wat betreft commerciële communicatie lijken passages (bv. p. 22 bovenaan) uit de Beleidsnota Media 2014-2019 van de Vlaams minister van Media aan te geven dat dit wel degelijk een beleidskeuze is.
- De doelstelling van een richtsnoer moet zijn transparantie te geven over de rechtspraak van de VRM. Daarom moeten deze gemotiveerd zijn, en desgevallend wetenschappelijk onderbouwd.
- De Sectorraad meent dat een richtsnoer geen veralgemenende of abstracte standpunten kan bevatten (die op die manier een vermeende leemte in regelgeving oneigenlijk zouden opvullen) maar op basis van uitspraken en jurisprudentie kan werken.
- De manier waarop een richtsnoer tot stand komt moet transparant zijn: het moet daarbij minstens uitgewerkt zijn wanneer en hoe de sector geconsulteerd wordt, en op welke manier daarmee rekening wordt gehouden in de uiteindelijke richtsnoeren. Er kan tevens overwogen worden gebruikers te consulteren, aangezien de bepalingen (en dus ook de richtsnoeren) in hun belang worden opgesteld.
- Er moet tevens transparantie zijn over binnen welke termijn en op welke basis updates van een richtsnoer kunnen worden gemaakt, zodat stakeholders voldoende tijd hebben om zich voor te bereiden op wijzigingen en hoe er tegen in beroep kan worden gegaan.

In ondergeschikte orde vraagt de Sectorraad Media te wachten op de herziening van de AVMD-richtlijn, teneinde de wijzigingen die daaruit zullen voortvloeien mee te kunnen nemen. In het verleden hebben verschillende mediabedrijven, naar aanleiding van de Beleidsnota 2014-2019, aan Vlaams minister van Media Sven Gatz verschillende keren gevraagd om initiatieven te nemen om de regels inzake commerciële communicatie te wijzigen. Minister Gatz heeft echter steeds afwijzend op deze vraag gereageerd, omdat hij zo’n ingrijpen te voorbarig vond in het licht van de huidige herziening van de AVMD-richtlijn. Bijgevolg is de Sectorraad Media dan ook enigszins verbaasd te moeten vaststellen dat voorliggend voorontwerp, hoewel de herziening van de AVMD-richtlijn nog volop aan de gang is, toch een initiatief heeft genomen met betrekking tot de bevoegdheid van de VRM ter zake.

b. Adviezen

De Sectorraad Media heeft er begrip voor dat de regering een formeel kader wil scheppen om aan de VRM advies te vragen over onderwerpen die te maken hebben met de werking van de Regulator. De Sectorraad meent wel dat de voorgestelde mogelijkheid voor het geven van adviezen door de VRM nog enige verdere motivatie of uitklaring behoeft:

- Is het advies bindend?
- Is het openbaar?
- Wie zijn ‘andere instanties’?
- ‘ruim’ vs. ‘minder ruim’: wat wordt daarmee bedoeld?

De Sectorraad Media betreurt dat de Memorie van Toelichting op dit punt veel onduidelijkheid oproept en een al te grote beleidsruimte toelaat, waar deze decreetwijziging net door de regelgever zou moeten worden aangegrepen om een duidelijke keuze te maken. Frases als ‘moeten/kunnen’, ‘kan ruim of minder ruim worden opgevat’ en ‘om een advies kan of moet vragen’ zorgen voor overmatige onzekerheid.

c. Raadplegingen

Conform de tekst van het voorontwerp van decreet, is de raadpleging van de sector niet vrijblijvend. De formulering ‘het verdient de voorkeur’ in de Memorie van Toelichting is niet op zijn plaats.

Er moet ook gespecificeerd worden op welke manier er rekening zal worden gehouden met de raadpleging (zie ook punt 1.1).

Art. 17: VRM: externe vertegenwoordiging

De Sectorraad Media beschouwt dit als materie die best via interne afspraken of een huishoudelijk reglement geregeld wordt.

Bijkomend: Rapportering niet-lineaire televisiediensten

Gezien het feit dat rapportering over niet-lineaire televisiediensten een verplichting is die voortvloeit uit bepalingen in de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten – in Vlaanderen in het Mediadecreet omgezet – heeft de Sectorraad Media geen principiële bezwaren of opmerkingen bij een aanpassing aan het Mediadecreet die deze rapportering inschrijft.

Hij stelt echter dat de concrete implementatie van deze rapporteringsplicht, m.n. een ontwerp van formulier vanwege de VRM dat de Sectorraad kon inzien, een aantal vreemde of onnodige elementen bevat. Hij vraagt dan ook met aandring dat deze lijst van punten waarop gerapporteerd moet worden, in overleg met de betrokken actoren besproken en verfijnd wordt (zie ook punt 1.1c van dit advies).

Daarnaast stelt de Sectorraad Media vast dat dit formulier, hoewel aan het kabinet overgemaakt als ontwerp, in de praktijk reeds naar de betrokken actoren is gestuurd. De Sectorraad is hierover verbaasd.

Namens de Sectorraad Media,

Simon Delaere, voorzitter
Valerie Verdoodt, ondervoorzitter
Hanne Schuermans, secretaris

VOORONTWERP VAN DECREET
van 30 maart 2018

Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Art. 2. In artikel 2, 26°, a), van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt de zinsnede "artikelen 49 en 50 van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap" vervangen door de zinsnede "artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie".

Art. 3. Aan artikel 6, §2, laatste lid, van hetzelfde decreet, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dit houdt eveneens de mogelijkheid in om persoonsgegevens te verwerken die noodzakelijk zijn om zijn openbare opdracht uit te voeren."

Art. 4. Aan artikel 7 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is van toepassing op de VRT. In het specifieke geval van communicatie over haar aanbod en haar beleid als omroeporganisatie bepaalt de VRT autonoom hoe ze hierover communiceert."

Art. 5. Aan artikel 8, laatste lid, van hetzelfde decreet, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De merchandising- en nevenactiviteiten worden niet beschouwd als een uitoefening van de taken van VRT als overheidsinstantie in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming."

Art. 6. In artikel 17, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 oktober 2016, worden het tweede lid en het derde lid opgeheven.

Art. 7. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012 en 14 oktober 2016, worden paragraaf 2 en 3 vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering vraagt daarover het advies van de Vlaamse Regulator voor de Media. In het kader van dat advies organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een open publieke bevraging. In zijn advies analyseert de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel waarbij hij rekening houdt met de belangrijke evoluties in de mediamarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin. Vervolgens weegt de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel af tegen de impact van het voorstel op de markt. De Vlaamse Regulator voor de Media verstrekt zijn advies binnen zes maanden nadat hij de adviesaanvraag van de Vlaamse Regering heeft ontvangen. De Vlaamse Regulator voor de Media publiceert het advies op zijn website.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de toepassing van dit artikel."

Art. 8. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 9. In artikel 133, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"De netwerkradio-omroeporganisaties geven uiterlijk op 1 september 2019 hun omroepprogramma's door via etheromroepnetwerken die bestemd zijn voor het aanbod van vrij te ontvangen radio-omroepprogramma's."

Art. 10. In artikel 136 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen de woorden "het dossier" en de woorden "De Vlaamse Regering" de zin "De erkenningsaanvragen worden in het Nederlands ingediend." ingevoegd.

Art. 11. In artikel 143/3, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur" vervangen door de woorden "wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van de wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur en worden die".

Art. 12. In artikel 146, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"In afwijking van het tweede lid mogen wijzigingen in de gegevens, vermeld in de offerte die de lokale omroeporganisatie heeft ingediend, waardoor wordt afgeweken van artikel 144, eerste lid, en artikel 145, 2°, c), pas worden aangebracht na afloop van het tweede volledige kalenderjaar dat volgt op de datum van de erkenning. De lokale radio-omroeporganisatie brengt de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. Die kennisgeving wordt conform artikel 219 gedaan.";

2° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "eerste en tweede" vervangen door de zinsnede "eerste, tweede en derde";

3° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur" vervangen door de woorden "wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur en worden die" ingevoegd.

Art. 13. Aan artikel 157, van hetzelfde decreet, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bezorgen elk jaar voor 31 maart aan de Vlaamse Regulator voor de Media een verslag over de wijze waarop aan de bepalingen van dit artikel is voldaan. De Vlaamse Regulator voor de Media maakt die gegevens openbaar."

Art. 14. In artikel 166/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 februari 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de woorden "commerciële exploitatie" en de woorden "van haar omroepprogramma" de zinsnede "of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie" ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt tussen de woorden "commerciële exploitatie" en de woorden "van haar omroepprogramma" de zinsnede "of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie" ingevoegd;

3° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zin "Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal de helft in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties." vervangen door de zin "Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal 25% plus één aandeel in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties.";

4° aan paragraaf 1, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Die minimumvereisten omvatten minstens de plicht om, als de verzorging van het omroepprogramma aan de exploitatiemaatschappij wordt overgedragen, in de exploitatieovereenkomst een regeling op te nemen over de redactionele onafhankelijkheid, de naleving van het redactiestatuut en de verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie voor de inhoud van de programma's.";

5° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De verzorging van de journaals en de aanstelling van de hoofdredacteur en van de redactie mogen, in afwijking van het eerste lid, niet via de exploitatieovereenkomst aan de exploitatiemaatschappij toevertrouwd worden.";

6° in paragraaf 2 wordt een tweede lid ingevoegd dat luidt als volgt:

"De regionale televisieomroeporganisaties waarvan het verzorgingsgebied minder dan 750.000 inwoners telt en waarvan, op basis van een of meerdere door de Vlaamse Regering vast te stellen indicatoren, aangenomen kan worden dat de thuistaal van een relatief hoog aandeel inwoners Frans is, ontvangen vanaf 1

januari 2018 van de dienstenverdelers die geld innen voor derden en die het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisaties doorgeven, hiervoor een compensatie van 100.000 euro. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere grenzen van het relatief hoog aandeel”;

7° in paragraaf 2 wordt in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, tussen het woord “stellen” en het woord “voor” de woorden “voor de compensatie vermeld in het tweede lid en” ingevoegd;

8° in paragraaf 2 wordt tussen het vierde en het vijfde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De compensatie, vermeld in het tweede lid, wordt vanaf 1 januari 2019 jaarlijks geïndexeerd op basis van het prijsindexcijfer, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van ‘s lands concurrentievermogen. Die compensatie wordt geïndexeerd door ze te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar en te delen door het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het jaar 2018.”;

9° in paragraaf 2 wordt in het bestaande vijfde lid, dat het zesde lid wordt, het woord “vergoedingen” vervangen door het woord “bereikvergoedingen”;

10° in paragraaf 2 wordt in het bestaande zevende lid, dat het achtste lid wordt, het woord “vergoeding” telkens vervangen door het woord “vergoedingen” en wordt het woord “wordt” vervangen door het woord “worden”;

11° in paragraaf 2 wordt in het bestaande achtste lid, dat het negende lid wordt, het woord “vergoeding” vervangen door het woord “vergoedingen”.

Art. 15. Aan artikel 169, eerste lid, 7°, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede “ofwel ter uitvoering van de exploitatieovereenkomst, vermeld in artikel 166/1, §1, worden uitgewerkt en gerealiseerd, onverminderd de redactionele eindverantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisaties” toegevoegd.

Art. 16. In artikel 185 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 25 april 2014 en 14 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord “omroepprogramma’s” vervangen door het woord “televisieomroepprogramma’s”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “het belangrijkste middel zijn om omroepprogramma’s te ontvangen” vervangen door de woorden “het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma’s te ontvangen”.

Art. 17. In artikel 186 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “, vermeld in artikel 185, § 1, eerste lid,” vervangen door de zinsnede “die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen,”;

2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede “, vermeld in artikel 185, § 1, eerste lid,” vervangen door de zinsnede “die gebruikmaken van netwerken die voor een

significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen.”.

Art. 18. In artikel 187, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de woorden “om omroepprogramma’s te ontvangen” vervangen door de woorden “om televisieomroepprogramma’s te ontvangen”.

Art. 19. In artikel 218 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 19 juli 2013, 17 januari 2014 en 21 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2, eerste lid, worden een punt 14° en een punt 15° toegevoegd, die luiden als volgt:

“14° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 2°, richtsnoeren opstellen die de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan verduidelijken;

15° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 3°, adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering.”;

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, artikel 176, 1°, en artikel 180, §6;

2° richtsnoeren opstellen over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, artikel 176, 1°, en artikel 180, §6;

3° adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, artikel 176, 1°, en artikel 180, §6.”;

3° er wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Bij het opstellen van richtsnoeren, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, 14°, en paragraaf 3, eerste lid, 2°, organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een openbare raadpleging.”.

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt een artikel 227/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 227/1. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt deel aan Vlaamse, inter-federale en nationale samenwerkingsverbanden of geschillenorganen waarin hij zitting heeft. De bevoegde kamer kan daarvoor delegatie verlenen aan een lid van de bevoegde kamer of aan een personeelslid van de Vlaamse Regulator voor de Media.”.

Art. 21. Artikel 8 van dit decreet treedt in werking op 30 juni 2020.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 63.261/1
van 2 mei 2018

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap
‘houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van
27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’

Op 3 april 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 24 april 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPs en Wouter PAS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 mei 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’ (hierna: Mediadecreet) op diverse punten te wijzigen.

Het voorontwerp van decreet bevat een aantal wetgevingstechnische aanpassingen en verduidelijkingen (artikelen 2, 6, 10, 16, 17 en 18 van het voorontwerp). Daarnaast regelt artikel 4 de communicatie van de VRT over zijn aanbod en zijn beleid als omroeporganisatie in relatie tot het decreet van 17 juni 2016 ‘houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie’; in artikel 7 worden bijkomende regels uitgewerkt betreffende de adviesverplichting van de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) aan de Vlaamse Regering wanneer de VRT nieuwe diensten of activiteiten wil aanbieden; de artikelen 3 en 5 hebben betrekking op de toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming in het kader van de uitoefening van de openbare opdracht en de merchandising- en nevenactiviteiten van de VRT; de artikelen 9, 11 en 12 wijzigen bepalingen in het Mediadecreet betreffende radio-omroeporganisaties; artikel 13 handelt over de informatieverplichting voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties bij de promotie van de vervaardiging van en de toegang tot Europese producties; de wijzigingen in de artikelen 14 en 15 vloeien voort uit de goedkeuring van de conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties van 14 juli 2017; de artikelen 19 en 20 wijzigen de bepalingen betreffende de VRM, waarbij deze de bevoegdheid wordt toegekend tot het uitvaardigen van richtsnoeren (na een openbare raadpleging) en adviezen; tevens wordt bepaald wie de VRM vertegenwoordigt bij Vlaamse, interfederale en nationale samenwerkingsverbanden of geschillenorganen waarin hij zitting heeft.

VORMVEREISTEN

3. Artikel 14, 6° tot 11°, van het voorontwerp wijzigt artikel 166/1, § 2, van het Mediadecreet, dat een regeling bevat inzake de vergoeding van de regionale televisieomroeporganisaties door dienstenverdelers² die geld innen voor derden en die het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisaties doorgeven, op basis van de bereikmeting van hun omroepprogramma.

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Zie definitie in artikel 2, 7°, van het decreet van 27 maart 2009: “elke rechtspersoon die door middel van elektronische communicatienetwerken een of meer omroepdiensten levert aan het publiek. De omroeporganisatie die alleen de eigen omroepdiensten ter beschikking van het publiek stelt, is geen dienstenverdelers.”

Deze ontworpen bepalingen hebben betrekking op maatregelen die zouden kunnen worden beschouwd als steunmaatregelen die op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag ‘betreffende de werking van de Europese Unie’ (hierna: VWEU) moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie.

Er dient te worden opgemerkt dat de regeling inzake de nieuwe bereikvergoeding zo is geconcipieerd dat het geld rechtstreeks wordt doorgegeven van de dienstenverdelers aan de regionale televisieomroeporganisaties en dat voor zover er een rechtstreeks verband zou bestaan tussen de abonnees van de dienstenverdelers en de regionale televisieomroeporganisaties, zou kunnen worden aanvaard dat de regeling ontsnapt aan de regels betreffende de staatssteun.³

Tevens dient te worden onderstreept dat volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie voordelen slechts als steunmaatregelen in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU kunnen worden aangemerkt indien zij rechtstreeks of indirect met staatsmiddelen worden bekostigd en aan de staat kunnen worden toegerekend,⁴ waarbij het onderscheid tussen steunmaatregelen van de staten enerzijds en met staatsmiddelen bekostigde steunmaatregelen anderzijds is bedoeld om niet alleen rechtstreeks door de staat bekostigde steun onder het begrip steunmaatregel te brengen, maar ook steun die wordt toegekend door publiek- of privaatrechtelijke lichamen die door de staat zijn aangewezen of ingesteld.⁵ Bovendien wordt in het arrest van het Gerecht van 10 mei 2016 benadrukt dat het onder de overheersende invloed van de overheid staan van de dienstenverleners, het bekostigen met staatsmiddelen en het met een belasting gelijkstellen van de vergoedingen en het beschouwen van dienstverleners als beheerders van met staatsmiddelen verleende steun die moeten worden gelijkgesteld met een entiteit die een overheidsconcessie uitvoert tevens elementen zijn om tot staatssteun te besluiten.⁶

Rekening houdend met de twijfel over de mogelijke kwalificatie van de bij het aan te nemen decreet ingevoegde of gewijzigde maatregelen, waarbij niet uit te sluiten valt dat de ontworpen regeling wordt beschouwd als een regeling betreffende staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, van het VWEU, behoudens zo ze onder één van de vrijstellingscategorieën zouden vallen, doen de stellers van het voorontwerp er goed aan om dit nog eens grondig te onderzoeken, en dit het best in samenspraak met de bevoegde diensten van de Europese Commissie. Mocht na het voormelde onderzoek nog twijfel blijven bestaan over de mogelijke kwalificatie van de maatregelen als staatssteun, dan wordt de adviesaanvrager aangeraden het voorontwerp alsnog aan te melden bij de Europese Commissie, teneinde hierover uitsluitel te verkrijgen. In dit verband dient te worden herinnerd aan de sanctie die dreigt bij een onterechte niet-aanmelding. Niet aangemelde staatssteun is immers *per se* onwettig (zelfs indien ze

³ HvJ 15 juli 2004, C-345/02, *Pearle*, punten 28-41 en HvJ 13 maart 2001, C-379/98, *PreussenElektra*, punten 57-67.

⁴ Zie o.a. HvJ 17 juni 1999, C-295/97, *Piaggio*, punt 35; HvJ 1 december 1998, C-200/97, *Ecotrade*, punt 35; HvJ 7 mei 1998, C-52/97 tot C-54/97, *Viscido e.a.*, punt 13; HvJ 30 november 1993, C-189/91, *Kirsammer-Hack*, punt 16; HvJ 17 maart 1993, C-72/91 en C-73/91, *Sloman Neptun*, punt 19 en HvJ 21 maart 1991, C-303/88, *Italië/Commissie*, punt 11.

⁵ HvJ 20 november 2003, C-126/01, *GEMO*, punt 23; HvJ 13 maart 2001, C-379/98, *PreussenElektra*, punten 58 en HvJ 7 juni 1988, C-57/88, *Griekenland/Commissie*, punt 12.

⁶ Arrest van het Gerecht van 10 mei 2016, T-47/15, *Bondsrepubliek Duitsland tegen de Europese Commissie*, punt 127.

verenigbaar met het recht van de Europese Unie zou kunnen worden verklaard indien ze correct werd aangemeld),⁷ en die onwettigheid moet door elke rechter, desnoods ambtshalve, worden opgeworpen,⁸ zonder dat de begunstigten van de steun zich op een gewekt vertrouwen kunnen beroepen om de terugbetaling van de steun (met interest) die in dat geval is vereist, te verhinderen.⁹ De nationale rechter – in België ook het Grondwettelijk Hof –¹⁰ is bevoegd om vast te stellen of een maatregel als nieuwe staatssteun moet worden aangemerkt en of, indien dat het geval is, die maatregel bij de Commissie moest worden aangemeld alvorens tot uitvoering te worden gebracht.¹¹

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

4. Aangezien het decreet van 17 juni 2016 ‘houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie’ reeds op grond van artikel 2, 1°, d), van toepassing is op de VRT kan beter worden geschreven:

“In afwijking van het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is dat decreet niet van toepassing voor de communicatie van de VRT over haar aanbod en haar beleid als omroeporganisatie.”

Artikel 12

5. Aan de gemachtigde werd gevraagd of artikel 12, 1°, van het voorontwerp tot doel heeft om het mogelijk te maken dat een erkende lokale radio afwijkt van eender welke regel bepaald in artikel 144, eerste lid, van het Mediadecreet, waarbij mogelijk afbreuk zou kunnen worden gedaan aan wat de lokale radio onderscheidt van bijvoorbeeld de landelijke of regionale radio's, dan wel of, zoals de memorie van toelichting lijkt te impliceren, enkel een wijziging van het profiel wordt beoogd en wat daarvan dan de draagwijdte is. De gemachtigde antwoordde:

“Artikel 12 van het ontwerpdecreet wijzigt artikel 146 van het Mediadecreet.

⁷ HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV CV*, punt 28, met verwijzing naar arresten van 21 november 1991, C-354/90, *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires en Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, punt 17, en 27 oktober 2005, C-266/04-C-270/04, C-276/04 en C-321/04-C-325/04, *Distribution Casino France SAS e.a.*, punt 30.

⁸ HvJ 18 juli 2007, C-119/05, *Lucchini*, punt 61.

⁹ HvJ 20 maart 1997, C-24/95, *Alcan*. Zie ook N. DE VOS, “De rol van het Europese en het Belgische vertrouwensbeginsel bij de terugvordering van Europese subsidies en staatssteun”, *RW* 2012-13, p. 130-131, nrs. 26 en 30; K. LENAERTS en P. VAN NUFFEL, *European Union Law, Sweet & Maxwell*, 2011, p. 377, nr. 11-026.

¹⁰ GwH 7 november 2013, nr. 145/2013, B.2.2.

¹¹ GwH 6 april 2011, nr. 50/2011, B.12.3.1 tot B.12.3.4.

Met een eerste wijziging wordt tussen het tweede en het derde lid van paragraaf 2 een nieuw lid ingevoegd dat luidt als volgt:

(...)

Met deze eerste wijziging wordt vermeden dat lokale radio-omroeporganisaties onmiddellijk nadat ze een erkenning hebben gekregen hun profiel kunnen wijzigen. Dat kan pas na twee jaar. De periode van twee jaar waarin lokale radio-omroeporganisaties hun profiel niet mogen wijzigen wordt verantwoord doordat de lokale radio-omroeporganisaties in hun erkenningsaanvraag een financiële planning van twee jaar moesten opgeven. Het verbod om gedurende twee volle jaren na de erkenning het profiel te wijzigen, geldt alleen voor lokale radio-omroeporganisaties die hun erkenning verkrijgen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Wijziging van het profiel is altijd mogelijk geweest. In de gecoördineerde mediadecreten van 1995 stond reeds:

‘De lokale radio-omroepen die, na het verkrijgen van de erkenning, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens vermeld in de door hen ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de basisvoorwaarden van de erkenning, de algemene programmering, hun statuut of hun aandeelhoudersstructuur, vragen de goedkeuring aan de Vlaamse regering om die wijzigingen door te voeren’ (artikel 38*decies*).

Deze mogelijkheid werd ook behouden in het Mediadecreet 2009 en zelfs versoepeld.

‘De lokale radio-omroeporganisatie die, nadat ze de erkenning hebben verkregen, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens, vermeld in de door hen ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 146, § 1, brengen de Vlaamse Regulator daarvan op de hoogte (...)’.

Goedkeuring door de Vlaamse Regering was niet meer nodig. Het volstaat om de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte te brengen.

Artikel 12 van het ontwerpdecreet verstrengt nu deze mogelijkheid terug door profielwijzigingen de eerste twee jaren na de erkenning niet meer mogelijk te maken.

Artikel 12 van het ontwerp spreekt van afwijkingen van artikel 144, eerste lid, en artikel 145, 2°, c), van het Mediadecreet. Dat betreffen dus alle elementen van die artikelen. De begrippen ‘specifiek profiel, een thematische invulling van het programma-aanbod of een specifiek doelgroepengericht programma-aanbod’ zijn niet strikt afgelijnd en hangen vaak samen. Zo heeft bv. een lokale radio-omroeporganisatie die zich profileert als ‘seniorenzender’ als doelgroep ‘senioren’ en dat zal ook hoorbaar zijn in het doelgroepengericht programma-aanbod dat i.c. dan voornamelijk kan bestaan uit ‘oldies’ en ‘classics’.

Het feit dat het kan gaan om afwijkingen op alle in artikel 144, eerste lid, genoemde elementen doet geen afbreuk aan wat lokale radio onderscheidt van regionale, landelijke, e.a. radio’s.

Landelijke radio’s zenden immers uit voor de hele Vlaamse Gemeenschap (art. 137 Mediadecreet), regionale voor maximaal één provincie (art. 140 Mediadecreet), netwerkradio’s voor een aan hen toegewezen verzorgingsgebied (art. 143/1) en lokale voor een regio, stad, gemeente, een beperkt aantal aaneensluitende gemeenten (art. 144).”

De stellers van het voorontwerp dienen na te gaan of de omschrijving “gegevens ... waardoor wordt afgeweken van artikel 144, eerste lid, en artikel 145, 2°, c)” niet als te ruim kan worden beschouwd en of de ontworpen regeling niet restrictiever moet worden omschreven, aansluitend bij de bedoeling die aan de bepaling ten grondslag ligt.

Artikel 14

6.1. In artikel 14, 1°, van het voorontwerp moet de zinsnede “of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd ... televisieomroeporganisatie” volgens de gemachtigde niet ingevoegd worden na de woorden “commerciële exploitatie” maar na de woorden “commerciële exploitatie van haar omroepprogramma”.

6.2. Artikel 14, 2°, van het voorontwerp moet volgens de gemachtigde zo geformuleerd worden dat artikel 166/1, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet, als volgt komt te luiden:

“Een exploitatiemaatschappij verzorgt de commerciële exploitatie van het omroepprogramma of, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie, het omroepprogramma van één of meer regionale televisieomroeporganisaties.”

6.3. In artikel 166/1, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet, wordt bepaald dat het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij voor maximaal 25% plus één aandeel in handen kan zijn van één of meer regionale televisieomroeporganisaties (artikel 14, 3°, van het voorontwerp).

In advies 54.108/3 van 15 oktober 2013¹² heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, opgemerkt dat deze bepaling een beperking van de vrijheid van vestiging inhoudt, vermits het regionale televisieomroepmaatschappijen verbiedt om een controlerend belang te nemen in een exploitatiemaatschappij. Er werd benadrukt dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat nationale maatregelen die de uitoefening van de in het VWEU gewaarborgde fundamentele vrijheden kunnen belemmeren of minder aantrekkelijk kunnen maken, aan vier voorwaarden moeten voldoen: (1) zij moeten zonder discriminatie worden toegepast, (2) zij moeten hun verantwoording vinden in dwingende redenen van algemeen belang, (3) zij moeten geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen, en (4) zij mogen niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel¹³ en dat zal moeten kunnen worden aangetoond dat de beperking voldoet aan de gestelde voorwaarden, inzonderheid dat de maatregel noodzakelijk is om dwingende redenen van algemeen belang en dat hij proportioneel is. Aan die opmerking wordt thans herinnerd.

¹² Adv.RvS 54.108/3 van 15 oktober 2013 over het voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 21 februari 2014 ‘houdende wijziging van diverse bepalingen over de regionale televisieomroeporganisaties van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’, *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2324/1.

¹³ HvJ 30 november 1995, C-55/94, *Gebhard*, punt 37. Voor een toepassing met betrekking tot het woonplaatsvereiste, zie HvJ 18 januari 2001, C-162/99, *Commissie v. Italië*, punten 16-28, waar onder meer wordt ingegaan op de consequentie dat zo wordt verhinderd om op meerdere plaatsen economisch actief te zijn.

6.4. Gevraagd of de compensatie van 100.000 euro, vermeld in de ontworpen bepaling onder artikel 12, 6°, van het voorontwerp, een bedrag is dat de betrokken regionale omroeporganisaties krijgen naast of in de plaats van of als voorafbetaling van de vergoeding op basis van de bereikmeting, antwoordde de gemachtigde:

“De regeling is als volgt. Van het totale bedrag dat jaarlijks verdeeld moet worden tussen de regionale televisieomroeporganisaties wordt eerst voor elke in artikel 16, 6° van het voorontwerp bedoelde regionale televisieomroeporganisatie 100.000 euro ‘voorafgenomen’. Vervolgens wordt het saldo verdeeld onder alle regionale televisieomroeporganisaties overeenkomstig artikel 166, § 2 Mediadecreet. Dit kan worden verduidelijkt[:]

6° in paragraaf 2 wordt een tweede lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“De regionale televisieomroeporganisaties waarvan het verzorgingsgebied minder dan 750.000 inwoners telt en waarvan, op basis van een of meerdere door de Vlaamse Regering vast te stellen indicatoren, aangenomen kan worden dat de thuistaal van een relatief hoog aandeel inwoners Frans is, ontvangen vanaf 1 januari 2018 van de dienstenverdelers die geld innen voor derden en die het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisaties doorgeven, hiervoor een compensatie van 100.000 euro. *Dit bedrag wordt voorafgenomen van de jaarlijkse totale vergoeding, vermeld in het vierde lid.* De Vlaamse Regering bepaalt de nadere grenzen van het relatief hoog aandeel”;

De tekst van het voorontwerp zal in die zin worden aangepast.”

De door de gemachtigde geformuleerde suggestie tot aanvulling van het ontworpen artikel 166/1, § 2, tweede lid, van het Mediadecreet, is van aard om de duidelijkheid van de regeling en bijgevolg de rechtszekerheid te bevorderen en kan om die reden worden bijgetreden.

6.5. In de inleidende zin van artikel 14, 8°, van het voorontwerp schrijve men “tussen het vierde lid, dat het vijfde lid wordt en het vijfde lid, dat het zevende lid wordt” in plaats van “tussen het vierde en het vijfde lid”.

6.6. In artikel 14, 9°, van het voorontwerp schrijve men “het bestaande vijfde lid, dat het zevende lid wordt” in plaats van “het bestaande vijfde lid, dat het zesde lid wordt”

6.7. In artikel 14, 10°, van het voorontwerp schrijve men “het bestaande zevende lid, dat het negende lid wordt” in plaats van “het bestaande zevende lid, dat het achtste lid wordt”.

6.8. In artikel 14, 11°, van het voorontwerp schrijve men “het bestaande achtste lid, dat het tiende lid wordt” in plaats van “het bestaande achtste lid, dat het negende lid wordt”.

6.9. In artikel 166/1, § 2, van het Mediadecreet dienen de verwijzingen naar leden van dezelfde paragraaf te worden aangepast aan de invoeging van de twee nieuwe leden.

6.10. Met “bereikvergoedingen” of “vergoedingen” (zie artikel 14, 9°, van het voorontwerp) worden volgens de gemachtigde enkel de vergoedingen op basis van de bereikmeting bedoeld en niet de compensatie beoogd in het nieuw ontworpen artikel 166/1, § 2,

tweede lid, van het Mediadecreet. Het verdient aanbeveling dat de stellers van het voorontwerp nagaan of dit begrip duidelijk is, dan wel dat het nader dient te worden omschreven.

Artikel 19

7. Het ontworpen artikel 218, § 2, eerste lid, 14°, van het Mediadecreet (artikel 19, 1°, van het voorontwerp) verleent de bevoegdheid aan de algemene kamer van de VRM om richtsnoeren op te stellen die de bepalingen van het Mediadecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan verduidelijken.

Het ontworpen artikel 218, § 3, eerste lid, 2°, van het Mediadecreet (artikel 19, 2°, van het voorontwerp) verleent de bevoegdheid om richtsnoeren op te stellen in bepaalde aangelegenheden aan de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen.

Gevraagd of de bevoegdheid om richtsnoeren op te stellen een verordenende bevoegdheid is en of deze richtsnoeren bindend zijn en zo niet, wat dan wel de juridische waarde van de richtsnoeren is, antwoordde de gemachtigde:

“Uit de memorie van toelichting blijkt dat het hier niet gaat om een verordenende bevoegdheid: ‘richtsnoeren die bepalingen uit de Vlaamse mediaregelgeving [...] verduidelijken’; ‘[...] kunnen de bepalingen van het Mediadecreet nooit vervangen of aanvullen’.

De richtsnoeren hebben aldus slechts een interpretatieve functie.”

De toelichting van de gemachtigde kan worden bijgetreden.

Het verdient bijgevolg aanbeveling om de tekst van het voorontwerp op dit punt te verduidelijken door erin te expliciteren dat het om niet-bindende interpretatieve richtsnoeren gaat.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Art. 2. In artikel 2, 26°, a), van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt de zinsnede "artikelen 49 en 50 van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap" vervangen door de zinsnede "artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie".

Art. 3. Aan artikel 6, §2, laatste lid, van hetzelfde decreet, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dit houdt eveneens de mogelijkheid in om persoonsgegevens te verwerken die noodzakelijk zijn om zijn openbare opdracht uit te voeren."

Art. 4. Aan artikel 7 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is van toepassing op de VRT. In afwijking van het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is dat decreet niet van toepassing voor de communicatie van de VRT over haar aanbod en haar beleid als omroeporganisatie."

Art. 5. Aan artikel 8, laatste lid, van hetzelfde decreet, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De merchandising- en nevenactiviteiten worden niet beschouwd als een uitoefening van de taken van VRT als overheidsinstantie in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming."

Art. 6. In artikel 17, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 oktober 2016, worden het tweede lid en het derde lid opgeheven.

Art. 7. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012 en 14 oktober 2016, worden paragraaf 2 en 3 vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering vraagt daarover het advies van de Vlaamse Regulator voor de Media. In het kader van dat advies organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een open publieke bevraging. In zijn advies analyseert de Vlaamse

Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel waarbij hij rekening houdt met de belangrijke evoluties in de mediamarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin. Vervolgens weegt de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel af tegen de impact van het voorstel op de markt. De Vlaamse Regulator voor de Media verstrekt zijn advies binnen zes maanden nadat hij de adviesaanvraag van de Vlaamse Regering heeft ontvangen. De Vlaamse Regulator voor de Media publiceert het advies op zijn website.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de toepassing van dit artikel.”

Art. 8. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 9. In artikel 133, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

“De netwerkradio-omroeporganisaties geven uiterlijk op 1 september 2019 hun omroepprogramma’s door via etheromroepnetwerken die bestemd zijn voor het aanbod van vrij te ontvangen radio-omroepprogramma’s.”

Art. 10. In artikel 136 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen de woorden “het dossier” en de woorden “De Vlaamse Regering” de zin “De erkenningsaanvragen worden in het Nederlands ingediend.” ingevoegd.

Art. 11. In artikel 143/3, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden “worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur” vervangen door de woorden “wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van de wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur en worden die”.

Art. 12. In artikel 146, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het tweede lid mogen wijzigingen in de gegevens, vermeld in de offerte die de lokale omroeporganisatie heeft ingediend, waardoor wordt afgeweken van artikel 145, 2°, c), pas worden aangebracht na afloop van het tweede volledige kalenderjaar dat volgt op de datum van de erkenning. De lokale radio-omroeporganisatie brengt de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. Die kennisgeving wordt conform artikel 219 gedaan.”;

2° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “eerste en tweede” vervangen door de zinsnede “eerste, tweede en derde”;

3° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur” vervangen door de woorden “wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur en worden die”.

Art. 13. Aan artikel 157 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bezorgen elk jaar voor 31 maart aan de Vlaamse Regulator voor de Media een verslag over de wijze waarop aan de bepalingen van dit artikel is voldaan. De Vlaamse Regulator voor de Media maakt die gegevens openbaar.”.

Art. 14. In artikel 166/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 februari 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen het woord “omroepprogramma” en het woord “kan” de zinsnede “of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie,” ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt tussen de woorden “commerciële exploitatie van het omroepprogramma” en de woorden “van één of meer regionale televisieomroeporganisaties” de zinsnede “ of, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie, het omroepprogramma” ingevoegd;

3° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zin “Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal de helft in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties.” vervangen door de zin “Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal 25% plus één aandeel in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties.”;

4° aan paragraaf 1, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Die minimumvereisten omvatten minstens de plicht om, als de verzorging van het omroepprogramma aan de exploitatiemaatschappij wordt overgedragen, in de exploitatieovereenkomst een regeling op te nemen over de redactionele onafhankelijkheid, de naleving van het redactiestatuut en de verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie voor de inhoud van de programma’s.”;

5° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De verzorging van de journaals en de aanstelling van de hoofdredacteur en van de redactie mogen, in afwijking van het eerste lid, niet via de exploitatieovereenkomst aan de exploitatiemaatschappij toevertrouwd worden.”;

6° in paragraaf 2 wordt een tweede lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De regionale televisieomroeporganisaties waarvan het verzorgingsgebied minder dan 750.000 inwoners telt en waarvan, op basis van een of meerdere door de Vlaamse Regering vast te stellen indicatoren, aangenomen kan worden dat de thuistaal van een relatief hoog aandeel inwoners Frans is, ontvangen vanaf 1 januari 2018 van de dienstenverdelers die geld innen voor derden en die het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisaties doorgeven, hiervoor een compensatie van 100.000 euro. Dit bedrag wordt voorafgenomen van de jaarlijkse totale vergoeding, vermeld in het vierde lid. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere grenzen van het relatief hoog aandeel.”;

- 7° in paragraaf 2 wordt in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, tussen het woord "stellen" en het woord "voor" de woorden "voor de compensatie vermeld in het tweede lid en" ingevoegd;
- 8° in paragraaf 2 wordt in het bestaande vierde lid, dat het vijfde lid wordt, het woord "derde" vervangen door het woord "vierde";
- 9° in paragraaf 2 wordt tussen het vierde lid, dat het vijfde lid wordt, en het vijfde lid, dat het zevende lid wordt, een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
- "De compensatie, vermeld in het tweede lid, wordt vanaf 1 januari 2019 jaarlijks geïndexeerd op basis van het prijsindexcijfer, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen. Die compensatie wordt geïndexeerd door ze te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar en te delen door het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het jaar 2018.";
- 10° in paragraaf 2 wordt in het bestaande vijfde lid, dat het zevende lid wordt, het woord "vergoedingen" vervangen door het woord "bereikvergoedingen" en wordt het woord "tweede" vervangen door het woord "derde";
- 11° in paragraaf 2 wordt in het bestaande zevende lid, dat het negende lid wordt, het woord "vergoeding" telkens vervangen door het woord "vergoedingen", wordt het woord "wordt" vervangen door het woord "worden" en wordt het woord "derde" telkens vervangen door het woord "vierde";
- 12° in paragraaf 2 wordt in het bestaande achtste lid, dat het tiende lid wordt, het woord "vergoeding" vervangen door het woord "vergoedingen" en wordt het cijfer "2" vervangen door het cijfer "3".

Art. 15. Aan artikel 169, eerste lid, 7°, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede "ofwel ter uitvoering van de exploitatieovereenkomst, vermeld in artikel 166/1, §1, worden uitgewerkt en gerealiseerd, onverminderd de redactionele eindverantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisaties" toegevoegd.

Art. 16. In artikel 185 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 25 april 2014 en 14 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord "omroepprogramma's" vervangen door het woord "televisieomroepprogramma's";
- 2° in paragraaf 2 worden de woorden "het belangrijkste middel zijn om omroepprogramma's te ontvangen" vervangen door de woorden "het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen".

Art. 17. In artikel 186 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 185, §1, eerste lid," vervangen door de zinsnede "die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen,";

2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede „, vermeld in artikel 185, §1, eerste lid,” vervangen door de zinsnede “die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroep-programma's te ontvangen,”.

Art. 18. In artikel 187, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de woorden “om omroepprogramma's te ontvangen” vervangen door de woorden “om televisieomroepprogramma's te ontvangen”.

Art. 19. In artikel 218 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 19 juli 2013, 17 januari 2014 en 21 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2, eerste lid, worden een punt 14° en een punt 15° toegevoegd, die luiden als volgt:

“14° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 2°, niet-bindende interpretatieve richtsnoeren opstellen die de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan verduidelijken;

15° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 3°, adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering.”;

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, 176, 1°, en 180, §6;

2° niet-bindende interpretatieve richtsnoeren opstellen over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, 176, 1°, en 180, §6;

3° adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, 176, 1°, en 180, §6.”;

3° er wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Bij het opstellen van niet-bindende interpretatieve richtsnoeren, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, 14°, en paragraaf 3, eerste lid, 2°, organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een openbare raadpleging.”.

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt een artikel 227/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 227/1. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt deel aan Vlaamse, inter-federale en nationale samenwerkingsverbanden of geschillenorganen waarin hij zitting heeft. De bevoegde kamer kan daarvoor delegatie verlenen aan een lid van de bevoegde kamer of aan een personeelslid van de Vlaamse Regulator voor de Media.”.

Art. 21. Artikel 8 van dit decreet treedt in werking op 30 juni 2020.

Brussel, 4 mei 2018.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,
Sven GATZ